

broj 116

časopis za mladež

Odeš

srpanj-kolovoz 2012.

Može li se vjerovati
u velikom gradu?

VRIJEME
U KOJEM
ŽIVIMO

LJBT 2012.

Kako se nositi
s brigama

Tema broja:

RELAY

MISIJSKA ŠKOLA U SPLITU

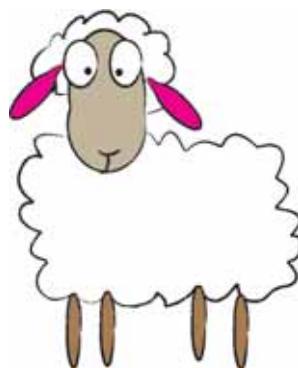
Generacija mladih za Krista u Europi

"POSVAJANJE JANJADI" NA NOVOM ZEŁANDU

HOT ILLUSTRATIONS FOR YOUTH TALKS / WAYNE RICE

Predivna, zelena brda Novog Zelanda, države poznate po ovčarstvu, prekrivene su posvuda bijelim ovcama. Za vrijeme godišnje sezone razmnožavanja ovaca, rodi se na tisuće janjaca. Nažalost, neki janjci uginu kod porođaja. Mnoge majke ovce također ne prežive ovo razdoblje razmnožavanja; one uginu rađajući. U pokušaju da se spase janjci siročad, pastiri združuju janjce koji su izgubili svoje majke s ovcama koje su izgubile svoje janjce. To nije tako jednostavno kako zvuči, jer majka ovca neće prihvati janje i brinuti se o njemu ako nije njezino.

Kako onda pastiri navedu majku ovcu da prihvati janje siroče kao svoje? Proces je star kao i samo pastirstvo. Janje ovce koje je uginulo ima krvno i krvnom umrlog janjeta ogrne se živo janje i zatim stavi pokraj majke koja posvaja. Majka ovca osjeti miris krvna i prihvaća janje siroče kao svoje vlastito.

PRIMJENA

U nekim okolnostima i ljudi postanu "siročadi". Osim tragičnih situacija gdje djeca ostaju bez roditelja, može se dogoditi da zbog promjene sredine, škole ili nemogućnosti prilagođavanja novim okolnostima zbog raznih razloga jednostavno ostanemo sami poput siročadi. Mi kao kršćani i Kristovi sljedbenici nikako ne bismo smjeli dopustiti da se pokraj nas bilo tko osjeća kao siroče, ostavljeno i napušteno. Ne bismo smjeli biti kao ovce u ovoj priči koje ne prihvataju druge janjce osim svojih, u prenesenom smislu one koji im odgovaraju. Isus nas je otkupio svojom krvlju i posvojio kao svoju djecu bez razlike i predrasuda. Takvu ljubav dužni smo pokazivati i drugima. I kada jednog dana Isus dođe, kako bi bilo lijepo da i mi budemo s Njegove desne strane i da i nama kaže: "Dodite, blagoslovjeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo. ... Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće." (Ivan 25,34.40)

Odjek

srpanj — kolovoz
2012.

Cijena 10 kn

 Izdavač i osnivač
Odjeljenje za mladež
Kršćanske adventističke
crkve

 Glavni urednik
Slobodan Bobo Marčeta
bobomarcheta@yahoo.com

 Adresa uredništva
Odjek
Prilaz Gjure Deželića 75
10000 Zagreb
Hrvatska
tel. (01) 2361 903
faks (01) 2361 901
odjel.mladih@gmail.com

 Uredništvo
Tamara Moslavac
Dejan Stanjević
Ana Veble
Ivana Vratarić

 Lektura
Marijan Malašić

 Korektura
Tünde Torma

 Grafičko oblikovanje
Sanja Šeb, Cat design

 Tisk
Tipomat

 Naklada
900 kom.

ISSN 1331-5994

Riječ urednika

Ovo je ljeto pripalo gradu Splitu! Gradu koji je već otprije poznat po povijesnim građevinama, sportašima i umjetnicima koji nam iz njega dolaze te, naravno, po Hajduku. Osim ovoga, za šezdesetak mlađih iz Jadranske unije Split će ostati u posebnom sjećanju i zbog ovogodišnje misijske škole za mlade Relay. Misijska škola Relay u organizaciji Transeuropske divizije bila je pun pogodak. Što se zapravo dogodilo u Splitu, teško je opisati. To treba doživjeti! Kako dani prolaze, vidim da je samo Božja ruka mogla to predvino voditi, zato Mu od srca velika hvala što nam je dao četrnaest nezaboravnih dana misije u Splitu. Kako je bilo, najbolje je da pitate one koji su bili, to jest sve one koji imaju majicu "Jesus ❤ Split".

U ime organizatora želim zahvaliti svima koji su nas poduprli u ovom projektu, a iznad svega Bogu koji je u svakom trenutku bio s nama.

Vaš Bobo S. Marčeta

Ove je godine preko šezdeset mladih iz Hrvatske i Slovenije imalo priliku prisustovati prvoj misijskoj školi Relay u našoj Uniji. Škola je već održana u raznim unijama naše Divizije, a ove je godine započela i u Hrvatskoj, konkretnije u Splitu, i dosad je bila najposjećenija od svih mesta u kojima je održana. Škola se sastoji od četiri modula koji se protežu kroz četiri tjedna. Moduli imaju različite teme koje pripremaju mlade osobe za misiju. Kao u svakoj pravoj školi, polaznici imaju neke zadatke koje trebaju ispuniti, a na kraju dobivaju svjedodžbu o položenom predmetu. Oni koji polože sva četiri predmeta, dobivaju diplomu o završenoj školi Relay. Ipak, ono što ovu školu bitno razlikuje od većine drugih jest gotovo svakodnevna praksa koju polaznici sami osmišljavaju.

Ove smo godine učili o osnovama misioniranja mladima (što je i razumljivo s obzirom na to da su brojni od nas početnici u tom području) i raspovjali o raznim temama vezanim uz kršćansku etiku. Prvi tjedan započeli smo s predavanjima koja su održali voditelji ove škole, voda mladih u našoj Diviziji Paul Tompkins i Michael Hamilton.

Pastor Paul poučavao nas je o važnosti druženja i misioniranja preko prijateljstva, učili smo kako ukratko nekome ispričati našu životnu priču i tako ga možda potaknuti na daljnji razgovor. S pastorom Michaelom smo bolje upoznavali sami sebe: tko smo zapravo i kako se ponašamo u društvu. Bilo je to vrlo zanimljivo iskustvo. Puno nas je saznao za neke svoje osobine i sposobnosti za koje nismo bili ni svjesni da ih imamo. Isto tako smo saznali i koje duhovne darove imamo koje možemo iskoristiti u službi našim bližnjima.

Svaki dan smo počinjali i završavali zajedničkim bogoslužjem u kojem smo svi imali priliku sudjelovati. Ta su nas bogoslužja hrabrila za misiju koju smo vršili i koju ćemo vršiti kad se vratimo svojim kućama. Prijepodne je bilo odvojeno za nastavu, večer za misiju, dok je poslijepodne bilo slobodno za slobodne aktivnosti, uglavnom kupanje.

Bilo je raznih načina misioniranja, a svatko je odabrao ono što mu se najviše svidjelo i za što se osjetio najkompetentnijim. Jedna skupina bila je zadužena za pjevanje te podjelu knjiga i traktata u "najprometnijoj" (što se tiče prolaznika) ulici u Splitu i ta je skupina bila najveća. Ostali su se rasporedili u tri skupine. Jedni su dijelili balone s biblijskim tekstovima djeci, drugi boce s vodom na kojima su također bili biblijski tekstovi, a treći su provodili kratke ankete s ljudima o njihovoj religioznosti. Uvijek je postojala mogućnost da netko iz jedne skupine prijeđe u drugu i tako se okuša i u nekoj drugoj aktivnosti. Uza sve to, dijelili smo i pozivnice za prvi Relay caffe (o samom caffeu saznajte iz zasebnog članka).

Sva se misija uglavnom održavala na splitskim ulicama, osim caffea koji je bio u crkvenom dvorištu i nekoliko odvažnih mladih osoba koje su vršile anketu "od vrata do vrata". Posebni događaj u poslijepodnevnim satima drugoga tjedna bio je posjet domu za djecu s poteškoćama. Bilo je to posebno iskustvo o kojem će također biti u drugom članku. Prvi petak smo imali zajedničku Gospodnju večeru, a drugi petak agape večeru. Neki su prvi put prisustvovali tim obredima i bilo je lijepo vidjeti tolike mlade ujedinjene jedne s drugima i u Kristu. I subote su bile ispunjene zajedništvom zajedničkim proslavljanjem Gospodina i druženjem uz zajednički ručak, završetak subote na Marjanu i ostale aktivnosti.

Vjerujem da je ovo bilo veliko ohrabrenje za sve, pogotovo one koji su prvi put sudjelovali u nečemu takvom, i da će ih potaknuti da ono što su ovdje naučili i s čim su započeli nastave i u svojim mjestima. Nadam se da će vama svi naši izvještaji i iskustva biti poticaj da se i vi uključite u misiju i da dođete na Relay iduće godine.

Dojmovi mladih iz Splita s programa Relay

Robert Špoljar: Mislim da smo svi mi mlađi koji smo bili u Splitu doživjeli divno iskustvo. Vidjeli smo kako može Bog raditi ako Mu predamo sebe i ako imamo vjeru u Njega. Proveo sam jedan divan tjedan u djelu za Boga. Jedva čekam sljedeću godinu.

Sara Tomašković: Split je za mene bio posebno iskustvo. Upoznala sam nove prijatelje, razmjenjivala iskustva, pjevala, ohrabrla se... Svidjelo mi se što smo išli po gradu i upoznavali ljudе s Isusom putem dijeljenja traktata, pjesama, dijeljenja vode i balona, preko ankete, Relay caffe... Imala sam puno dивних iskustava i ni u jednom trenutku mi nije bilo dosadno. Nadam se da će imati priliku doći i sljedeće godine jer se ovaj Relay definitivno mora ponoviti. Predavanja su bila poučna i zanimljiva, hrana ukusna, društvo prelijepo. Zahvala sam Bogu za blagoslovljena dva tjedna i predivne ljude.

Ivan Artyushenko: Ono što mi se u Splitu najviše svidjelo bili su prijatelji. Imao sam ih puno i puno sam novih upoznao. Kada sam došao kući i sjetio se svih koji su bili u Splitu, skoro sam se rasplakao jer više nisu oko mene. Jako mi se svidjela i naša misija, svidjelo mi se i dijeliti vodu i letke, a najviše mi se svidjelo pjevanje – to su bili nezaboravni trenuci. Relay caffe također mi se jako svidio i smatram da je to odlična ideja. Puno sam toga naučio u Splitu, pa iako su neke stvari mogle biti bolje, jako sam zadovoljan.

Vesna Mihelj: Misijskoj školi u Splitu veselila sam se još prije ljeta. Zahvalna sam Bogu da sam se usprkos manjim problemima mogla prijaviti jer su ova dva tjedna učenja i praktičnog rada za Boga premašila moja velika očekivanja. Najviše me iznenadila spremnost sudionika za rad. Svatko je djelovao prema svojim talentima i sposobnostima. Na predavanjima sam otkrila svoju vrstu osobnosti što mi je još bolje razjasnilo na kojem sam području rada za Boga najučinkovitija. Nezaboravne su bile sve večeri u razgovorima i anketiranju ljudi u gradu i Relay caffe. Svakako želim u Split i sljedeće ljetu.

Sanjo Đurasević: Zahvalan sam Bogu što nam je svima podario dva prekrasna tjedna za rad i druženje u Splitu. Mene je posebno dojmila činjenica da smo svi imali priliku zajedno sudjelovati u velikom projektu te smo zajedničkim snagama radili posao koji nam je Bog svima povjero – pomaganje i navješčivanje Radosne vijesti našim bližnjima.

Brojna iskustva s ljudima s kojima smo imali priliku razgovarati ostavila su pozitivan dojam na osobe s kojima smo kontaktirali kao i na nas koji smo sudjelovali u razgovorima i druženju.

Zanimljiva je činjenica da je Bog svojim djelovanjem potaknuo brojna srca te samim time ojačao i našu vjeru. Osim rada, u sjećanju će mi ostati brojna prijateljstva i zajedništvo koje smo imali mi mlađi u Splitu. Želja mi je da se molimo za sve osobe s kojima smo kontaktirali te se nadam da će se ovakvi projekti nastaviti budući da je ono što smo doživjeli u Splitu pravi Božji blagoslov.

Sara Korat: Kada pomislim na Split, sjetim se druženja s prijateljima koji te nikada ne ostavljaju na cijedilu, poučnih predavanja, punih ulica ljudi i naših veselih lica među njima. Pri pomisli na četrnaest nezaboravnih dana osjetim Božji mir i radost koji su nas ispunjavali kada smo se zajedno molili, pjevali, slavili Boga i svjedočili o Njegovoj ljubavi na mnogo različitih načina. Za mene je svaki trenutak bio čudo koje nam je svima Bog darivao kada je blagoslovljao naš rad i trud. Nadam se da će godina što prije proći da se opet vidimo u Splitu, spremni za nova iskustva u radu za Boga!

Alen Petak: Misioniranje u Splitu za mene je zbilja veliko iskustvo. Tamo sam sveladao mnoge strahove, kao na primjer strah od misioniranja, upoznavanja novih osoba, razgovora o Bogu s drugim ljudima. Moja vjera je ojačala nakon Splita. Misioniranje u Splitu ohrabriло me je za daljnji rad.

Melinda Dedušić: Relay je za mene bio predivno iskustvo koje će pamtiti do kraja života. Upoznala sam puno novih ljudi i stvorila nova prijateljstva. Govornici su imali odlične teme i pouke koje su nam korisne za život. Doživjeli smo puno iskustava s ljudima koja su nas ohrabrla u vjeri. Misija je bila vrlo uspješna i puno ljudi se odazvalo na Relay caffe, što nas je dodatno ohrabriло i pokazalo nam da je Bog uistinu bio s nama. Jedva čekam Relay sljedeće godine.

Kristian Grabar: Uhh taj Split, ma bez veze, samo smo se kupali, sunčali, igrali, slikali, pjevali, ohrabrali, učili, zaljubljivali se, dijelili pozivnice, balone, lubenice, palačinke, sokove... ma joooj! Upoznali smo još i neke nove prijatelje i s njima gulili krumpir, krastavce, prali prljave tanjure, žlice, vilice, noževe i poslužavnicke. Što se tiče duhovnosti i ispunjenosti moje duše nakon Splita, nemam riječi! Rijetko kad sam bio toliko žalostan i nesretan što sam se vratio u svoj grad i dom, a ona izreka da je svugdje lijepo, ali doma najljepše ovaj puta nije držala vodu. Toliko je bilo bezveze i bljak da jedva čekam sljedeću godinu da vidim tu katastrofu. :)

Anita Sužnjević: Vrijeme provedeno u Splitu bilo je posebno dragocjeno jer nam je Bog još jednom pokazao da s malo vjere i ljubavi prema bližnjima možemo učiniti mnogo. Istinski je ohrabruјeće vidjeti toliko mlađih ljudi na jednome mjestu ujedinjenih u želji da svijetu pokažu svojega Spasitelja. Da je projekt doista blagoslovjen, pokazao je Relay caffe pružajući nam priliku da ćujemo, razumijemo i ohrabrimo toliko iskrenih ljudi. Bilo je to iskustvo koje je itekako ojačalo i moju vjeru. I u konačnici, kad se dojmovi slegnu, ostaje činjenica da su nam ovakvi projekti nadasve korisni i potrebni.

PIJEVANJE I DIJELJENJE KNJIGA I TRAKTATA

U okviru naše aktivne misije u Splitu imali smo skupinu, kako smo ih mi zvali, pjevača i trakaša. U to je ulazila skupina od dvadesetak ljudi koja je svake večeri od ponedjeljka do srijede pjevala u Marmontovoj ulici, najprometnijoj splitskoj ulici, a uz njih su bili i ljudi koji su dijelili traktate, dopisnice za Dopisnu biblijsku i zdravstvenu školu i oni koji su bili na štandu. Štandu je svatko mogao prići i dobiti besplatnu knjigu. Kao i svi ostali, na početku smo se bojali kako će to sve proći, ali kada smo stali i zapjevali, sva trema nas je prošla i preplavila nas je radost. Uživali smo u proslavljanju Boga. Još više smo se radovali kada smo vidjeli koliki se ljudi zaustavljaju, uzimaju traktate i knjige i započinju razgovor. Maloj djeci koja su stajala kraj nas, slušala nas, a nekada čak i plesala, davali smo balone s biblijskim redcima. Kada bi ostale skupine završile sa svojim poslovima, pridružile bi se našem zboru i zajedno bismo proslavljali Boga i svjedočili. Bog nam je stvarno pomogao jer nitko od nas nije imao snage svaki dan pjevati po dva sata. Mnogi od nas su čak izgubili glas, ali je Bog bio s nama. Gabrijela Đ. je rekla: "Meni Bog nije dao glas da izdržim do kraja, ali hvala Mu što mi je dao druga iskustva." Međusobno smo se hrabrili i dijelili iskustva, tako da smo jedva čekali sljedeću priliku da izidemo među ljude i posvjedočimo za Boga.

Hvala Bogu za ova divna dva tjedna i što smo mogli pomoći u Njegovom djelu.

-- Dorothea Relić --

VODA

Naša skupina bavila se dijeljenjem vode ljudima na splitskoj rivi, a poticaj su nam bile izuzetno visoke temperature. Na svaku bocu nalijepili smo retke iz Ivana 4,13.14: "Tko god pije od te vode, opet će ožednjeti. A tko pije od vode koju će mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjjeti. Štoviše, voda koju će mu dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni", i to smo ispisali na četiri jezika: engleskom, njemačkom, talijanskom i hrvatskom. U šest večeri podijelili smo preko tri stotine boca vode, a bila je to i prilika da pozivamo i dijelimo pozivnice za naš Relay caffe koji se održavao četvrtkom navečer u dvorištu crkve u Splitu.

Ljudi su bili iznenadeni što dijelimo vodu. Neki su nam prilazili sami iz potrebe i potaknuti željom za razgovorom koji je počinjao pitanjem zašto to činimo, kao primjerice, turisti iz Australije, Novog Zelanda, Južne Afrike, SAD-a... Ohrabrili su nas svojom spremnošću za komunikaciju u kojoj smo podijelili naša razmišljanja o Isusu.

-- Nikola Mavračić --

BALONI

Jedan od uspješnih misijskih projekata u Splitu bio je projekt s balonima u kojemu je u početku sudjelovalo samo četvero mladih, a poslije se pridružilo još šest. Projekt je planiran na način da se svakodnevno desecima splitske djece podijele baloni koji su na svojim vrpcama imali ceduljicu s prekrasnim retkom iz Luke 18,16: "Pustite dječiću neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvim pripada kraljevstvo Božje." No, nisu samo djeca bila ta kojoj smo izmamili osmijeh na licu poklonom. Tu su bili i njihovi roditelji, bake, mladi i drugi kojima smo poklanjali knjigu *Sreća od zida do zida*. Projekt je bio vrlo uspješan, stoga smo svi zahvalni dragom Bogu što nas je tako divno vodio i duhovno ispunio.

-- Gabriela Đurasević --

ISKUSTVA S RELAY

"Gle kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti." (Psalam 133,1) Kao što kaže uvodni redak iz Psalma, ovo dvotjedno druženje naučilo nas je da ujedinjeni u istoj misli prijeđemo preko međusobnih razlika kako bismo stanovnicima Splita donijeli tračak nade i pokazali im Kristovu ljubav na djelu. Bog mi se osobno otkrio odgovorivši mi na neka pitanja te na taj način učvrstio moju vjeru. Znanje i iskustvo koje sam stekao ohrabrilo me je i potaklo da se na razne načine angažiram u radu crkve i iskoristim Bogom dane talente kako bih dopro do ljudi u svojem kraju.

-- Davor Šimek --

Opisati dojmove iz Splita u nekoliko rečenica izgleda nemoguće. Tijekom ta dva tjedna doživio sam zajedništvo s drugima u službi i slavljenju Boga kao nikada dosad. Osjetila se Božja ruka i blagoslov na djelu. Na početku sam sumnjavao u Relay caffe kao i mnogi, ali Bog nam je pokazao koliko je moćan. Bilo je velikih odgovora na molitve, puno iskustava, rasta i zblizavanja s Bogom i drugima. Nakon svega teško je opisati koliko je sve to utjecalo na mene i još više pojačalo moju želju da budem sličan Kristu. Veselim se ponovnom susretu iduće godine, a dotada mi je želja primijeniti u praksi sve što smo naučili.

-- Nikola Skobe --

Za vrijeme misije u gradu većinu sam vremena dijelio upisnice za Dopisnu biblijsku školu i traktate te upućivao ljudе na štand s knjigama. Pritom nisam često ulazio u razgovor s ljudima. U srijedu sam uz traktate i upisnice uzeo knjigu *Put Kristu*, no za knjigu nitko nije bio zainteresiran. Pomolio sam se: "Bože, pošalji nekoga komu će knjiga biti na korist."

Prišao sam jednom čovjeku koji je prolazio. Stao je i započeli smo razgovor.

"Ja sam baptist, a znate da mi protestanti ne vjerujemo u Trojstvo", rekao je.

"Zaista? Mi adventisti vjerujemo u Trojstvo", odgovorio sam. Gospodin je iz Biblije spomenuo nekoliko redaka kako bi potvrdio svoj stav, na što sam ja odgovorio s nekoliko drugih redaka.

"Možda sam u krivu, treba sagledati i drugu stranu", završio je gospodin. Prije nego što je otšao, dao sam mu knjigu *Put Kristu* za koju sam se molio.

-- Kristijan Pleško --

ISKUSTVA S GOSPODNE VEĆERE

Prvi petak koji smo proveli na programu Relay u Splitu, odlučili smo održati Gospodnju večeru. Nakon proslavljanja Boga pjesmom, imali smo propovijed koja je govorila o smislu Gospodnje večere. Pastor Bobo govorio je i o smislu pranja nogu. Kao što se Isus ponizio pred učenicima i pred cijelim svemirom, tako se i mi trebamo poniziti pred ljudima. Pranje nogu služi za to da bismo se mi "umanjili" i tako vidjeli Isusa. Tako smo i mi nakon poticajne propovijedi oprali u poniznosti noge jedni drugima. Kada se ponizimo i shvatimo da ne možemo ništa bez Krista, pristupamo obredu Gospodnje večere. Preko simbola kruha i vina prisjećamo se Isusove smrti na križu. Prisjećajući se Kristove smrti, shvaćamo da nam Isus briše i opršta sve grijehu. Tek kada sam počeo gledati na Gospodnju večeru na ispravan način, ona je dobila puni smisao.

Tako smo i mi te večeri primili simbole Kristove smrti na križu i imali priliku razmišljati o Kristu koji prašta naše grijehu. Nakon Gospodnje večere dobili smo papirice na koje smo napisali svoje grijehu i zatim ih zabijali na drveni križ koji je bio posebno napravljen za ovu priliku. Dok sam prilazio križu i video sve grijehu koje smo učinili i tako otežali Isusovu patnju, požalio sam za sve svoje grijehu. Zahvaljujem Bogu što mi je sve oprostio.

-- Nikola Lukić --

ANKETA

Ove smo godine mi mlađi u programu Relay imali priliku raditi anketu s građanima i posjetiteljima Splita. Anketa se sastojala od nekoliko pitanja o Bogu i vjerovanjima na koja bi sudionici mogli odgovoriti s "da", "ne", "nisam siguran" ili izraziti neko svoje razmišljanje. Anketu smo provodili od 20 do 22 sata. Podijelili smo se u parove po dvoje i na splitskim ulicama pitali prolaznike bi li željeli sudjelovati u anketi. Najviše smo uspjeha imali na mjestima kao što su parkovi gdje su ljudi sjedili i odmarali se ili razgovarali sa svojim prijateljima, dok su šetači koji su hodali rekli da nemaju vremena.

Na pitanja koja smo im postavili vidjelo se da vjeruju u Boga, ali slabo poznaju Bibliju, a naš je cilj bio da na kraju razgovora svakome damo besplatnu knjigu za koju smo mi procijenili da bi njih najviše zanimala i potaknuli ih da se upisu u Dopisnu biblijsku školu čija se upisnica nalazila u knjizi. Mnogi koji su sudjelovali u anketama bili su oduševljeni kako ih je Gospodin vodio i poslao im ljudе koji su željeli saznati nešto o Bogu. Radosno su prepričavali svoja iskustva koja su doživjeli tu večer. Ja sam zahvalan Bogu za iskustva koja sam imao i za to što mi je pokazao još jedan način kako mogu stupiti u kontakt s ljudima i pričati im o svojoj vjeri.

-- Alen Hadžiefendić --

-- Ivona Vratarić --

Oženjen sam i imam dvije odrasle kćeri koje su udane. Imam jednu unuku (i jednu na putu).

Zašto je za ovaj misijski projekt odabran naziv Relay i kako je strukturiran program te škole?

Relay je projekt Instituta za evangeliziranje mladih pri Transeuropskoj diviziji. Detalje možete pronaći na našoj stranici: www.ted-relay.org. Pokrenuli smo ovaj program u raznim državama kombinirajući poduku i praktičan rad. Ove godine održali smo programe Relay u Finskoj, Poljskoj i zatim u Hrvatskoj (Split).

Zove se Relay (štafeta) jer mi prenosimo poduku iz jedne države u drugu – nešto poput utrke štafete na

Olimpijskim igrama gdje se palica prenosi od jednog trkača do drugog. Ali u našem slučaju palica je baklja vjere.

Kako je došlo do ideje za pokretanje Relaya?

Relay smo započeli prije četiri-pet godina kada smo shvatili da se osjeća potreba za praktičnim programom podučavanja u evangeliziranju koji će biti pristupačan mladim ljudima, koji će si moći priuštiti i koji će moći završiti u kraćem roku u obliku kraćih modula te neće trajati godinu dana ili nekoliko mjeseci.

Koji je cilj Relaya?

Naša je vizija obogatiti, ohrabriti i podučiti adventističku mladež za život u kojem će prenosi svoju vjeru.

Možete li nam se kratko predstaviti i pojasniti koja je vaša uloga u Diviziji?

Ja sam tajnik za mladež pri Transeuropskoj diviziji od 2000. godine. Pripe toga bio sam tajnik za mladež u Britanskoj uniji i Južnoj engleskoj konferenciji. Ukupno sam radio s mladima preko dvadeset pet godina.

Dio programa jest poučavanje i stvaranje mogućnosti mladima da govore o svojoj vjeri u lokalnom okruženju. Ovo činimo tako što poučavamo u dotičnoj državi, a to je popraćeno Relay projektima na kojima sudionici mogu surađivati s mjesnom crkvom (vidi dolje).

Što znači imati diplomu o položenoj misijskoj školi Relay?

Sudionici programa Relay primaju priznanje nakon svakog odslušanog modula, a zatim primaju konačnu "diplому" kada završe sva četiri modula. Ovo priznanje vrijedi samo unutar Transeuropske divizije. Ono dopušta sudionicima da se prijave za projekte Relay i da u sklopu toga dobiju finansijsku potporu. Nadamo se da ćemo u budućnosti uključiti naše "diplomante" Relaya u neke druge misijske projekte ili projekte službenja.

Gdje je sve dosad održan Relay i kakva su bila iskustva?

Održali smo programe Relay u Švedskoj, Mađarskoj, Poljskoj, Srbiji, Finskoj, Pakistanu, Norveškoj, Islandu, Latviji i Hrvatskoj. Svaka je država odredila bazu koja može biti škola, kamp ili crkva. U Splitu je baza bila u mjesnoj adventističkoj crkvi odakle smo odlazili raditi u grad. Vrlo je uspješan bio Relay caffe koji nudi mogućnosti za daljnje crkvene programe i drugih skupina koje bi bile smještene na ovom mjestu radi nastavka programa dosezanja ljudi. Bilo je posebno uzbudljivo kada je u Relay caffe prvu večer došlo 85 posjetitelja, a drugu večer 150. Prekrasno je bilo gledati naše mlade kako sjede za stolovima i razgovaraju i svjedoče ovim posjetiteljima. Ovo je bio naš prvi Relay caffe, a ambijent u Splitu bio je idealan za takvo što.

I na kraju, imate li kakav savjet za mlade u našoj Uniji?

Moj je savjet da se pridruže našim aktivnostima. Ne budite zadovoljni svjetovnim stvarima. Uključite se u svoje mjesne crkve, u program Relay ili neke druge misijske programe. Vodstvo mladih u našoj Uniji ili Konferenciji obavijestit će vas o mogućnostima koje su vam na raspolaganju.

Također bismo voljeli vidjeti mnoge mlade iz Jadranske unije na Paneuropaskom kongresu mladih u susjedstvu, u Novom Sadu (od 30. srpnja do 4. kolovoza 2013.). Ovo je velika životna prilika za one mlade na čijem se području održava kongres mladih i za tu smo prigodu odvojili jedan dan programa kako bismo otišli u spomenuti grad s projektima temeljenim na službi zajednici. Detalje o kongresu mladih možete pronaći na www.aycongress.org. Radujem se susretu s mnogim našim mladima (starijim od 16 godina) na kongresu.

GOSPOD NJA VEĆERA – PRISJEĆANJE NA TO KOLIKO NAS VOLI NAŠ NEBESKI OTAC

Kada se skupe mlađi, vođeni Kristom, Njegovom ljubavlju i dobrotom, spremni da Mu služe cijelim srcem, tada Bog izljeva posebne blagoslove. Tu divnu Božju milost mi smo osjećali cijeli prvi tjedan našeg boravka u Splitu u misijskoj školi za mlade Relay. Vidno iscrpljeni, svi smo se radovali suboti i odmoru u Gospodinu. Odlučili smo taj odmor započeti na poseban način – blagajući Gospodnju večeru. Slijedili smo Kristov primjer cijelo vrijeme: služili smo ljudima, pomagali, trudili se razumjeti ih i pokazivali im ljubav pa smo odlučili na taj, "Kristov način", i nastaviti.

Ius nam je ostavio jasan primjer kako bismo trebali služiti jedni drugima jer je On to činio prije nas. Tako smo, vođeni Svetim Duhom, prvo pristupili obredu poniznosti. To što nam je ostavio i rekao da činimo jedni drugima ima predlinu pozadinu: svoje "ja" iznova ostavljamo za sobom; Krist nas uči da oholost i bahatost ne smije imati mesta u našem srcu, već da trebamo svakoga dana hraniti i njegovati duh poniznosti i ljubavi. Prisjećajući se Kristovih riječi da "sluga nije veći od svog gospodara" (Ivan 13,16) i Njegova naloga iz Evandela po Ivani: "Dakle, ako ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, i vi ih morate prati jedan drugome" (Ivan 13,14), sputili smo se dolje u skupinama te smo i mi "činili ono što je Isus učinio nama" (Ivan 13,15).

Ored poniznosti uvek ostavi snažan pečat u našem životu, a posebno kada to činimo prvi put. Tada je to iskustvo ispunjeno radošću, a nerijetko i suzama. Ius nas u 17. retku podsjeća: "Kad to zname, blago vama ako to i činite." Upravo to smo i osjetili – blagoslove. Cijelo to iskustvo još nas je više približilo našem Spasitelju, koji je sam sebe ponizio došavši na Zemlju i postavši sličan nama, opravši noge svakome od nas i na kraju otisavši na križ i trpeći umjesto nas. Naš Bog je umro da bismo mi mogli vječno živjeti. Ova nas je misao vodila dalje tijekom ovog svećanog bogoslužja.

Nakon obreda pranja nogu učinili smo nešto što je na mene osobno ostavilo snažan dojam. Iza propovjedaonice stajao je drveni križ i bilo je svima jasno da on nečemu služi. Osjećala sam da je to nešto posebno. Vrtjeli smo mogućnosti u glavi dok nam nije bilo objašnjeno da ćemo na papiriće napisati sve što nas odvaja od naše službe Bogu te jedan po jedan priči križu i na njega "pribiti svoj grijeh". Ta me simbolika podsjetila na tekst iz 2. poslanice Kološanima 2,14 gdje nam je objašnjeno da su naše zadužnice, naši griješi izbrisani te da ih je Krist uklonio prikovavši ih na križ. Nakon toga je val olakšanja i slobode zaplijusnuo svakoga od nas. Ponovno smo postali svjesni da je Krist dao sve za nas i da je Njegova krv očistila baš svaki grijeh: i prošli i sadašnji i onaj budući. Tako smo shvatili da se ne moramo bojati i da možemo ponovno postati bliži svojem Otkupitelju predajući Mu iznova sve i razapinjući na križ ono što nas od Njega odvaja.

Posljednji dio bogoslužja posvetili smo prisjećanju na Posljednju večeru i na Kristovu smrt. Apostol Pavao zapisaо je u 1. Korinćanima 11,26: "Uistinu, svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete ovaj kakež navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe." Na Kristovu uspomenu mi smo blagovali većeru da bismo navjestili nadu u obećanje koje imamo, oprost svih grijeha i vječni život po Kristu, našemu Gospodinu i Spasitelju. Uistinu je predivno posvetiti cijelo bogoslužje razmišljanju o Bogu i Njegovoj ljubavi koju je imao prema nama još prije nego što smo se rodili. Sve je to u meni probudilo posebne uspomene: od toga kako je Krist prije godinu dana dotaknuo moje srce, preko toga kako je divno djelovao u mojojem životu do toga koliku nam ljubav pokazuje ovdje dok smo svi zajedno sabrani u Njegovo ime, ujedinjeni Njegovom milošću, vođeni Njegovom rukom i iscjeljeni Njegovim ranama i Njegovom ljubavlju. Zahvalni smo Mu na predivnoj prilici koja nam je pružena da Mu služimo prenoseći drugima nadu i istinu koju mi imamo i da jačamo zajedništvo u vjeri kojom živimo.

-- Tonja Korosteljev --

AGAPE VEĆERA

Po završetku misijske škole Relay koja je imala teorijski i praktični dio rada, odlučili smo organizirati zajedničku Agape večeru, večeru zahvalnosti kojom smo htjeli izraziti svoju zahvalnost Bogu za sve blagoslove. Večer je protekla u zajedničkom slavljenju pjesmom i čitanjem Psalama. Dekan ATF-a Željko Porobja održao nam je predavanje o biblijskoj etici - biti i činiti. Po završetku večere imali smo priliku izraziti vlastitu zahvalnost prema drugima na način da smo s bogato ukrašenog stola uzimali voće koje smo potom darovali drugim sudionicima. Tako smo i na praktičan način mogli iskazati zahvalnost. Cijela večer protekla je u osjećajima zajedništva i zahvalnosti, a uvjerenja sam da smo svi osjećali blagoslov od ove Agape večere.

-- Mateja Moslavac --

Ispričat ћу svoje iskustvo i dojam o Relay caffeu koji je bio organiziran u sklopu misijske škole za mlade Relay u Splitu. Dakle, prvi četvrtak koji smo proveli u Splitu odlučili smo organizirati Relay caffu u crkvenom dvorištu. Napravili smo ambijent caffea, sve dobro isplanirali i puno se molili da Bog učini da ljudi dođu, upoznaju se s nama i razgovaraju o Njemu.

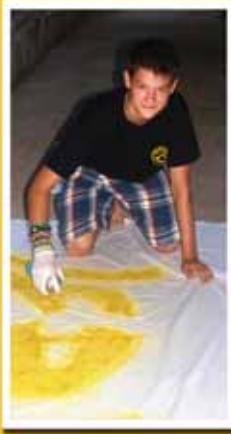
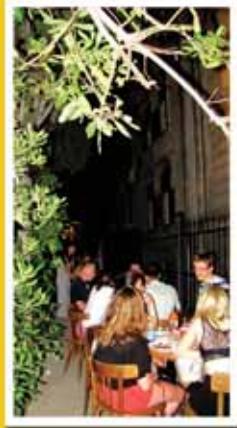
To je bio veliki izazov za nas da se u potpunosti povjerimo i predamo Bogu. Tražili smo Ga da nam dâ hrabrosti i Duha kako bi preko nas mogao potaknuti ljude da dođu u naš caffu, da budu gladni istine. Tri dana smo se molili i pripremali za susret s ljudima koji će doći u četvrtak (dan kada je organiziran caffu).

Taj prvi četvrtak očekivali smo ljude sa strahom da nas oni neće baš ozbiljno shvatiti s obzirom na to da smo im nudili puno toga besplatnoga, što je poprilično neuobičajeno u turističkome mjestu za vrijeme sezone (besplatne palačinke, sokovi, beskofeinska kava i capuccino, masaža, crtanje karikatura, živa glazba...), i da neće sve ići tako glatko. Ali kako smo samo bili u krivu! Bog nije samo poslao ljude koji su bili željni istine i koji su bili spremni razgovarati o njoj, nego je i nas tako obdario svojim Duhom da smo savršeno uskladeno funkcionirali. Kako smo zahvalni Bogu za to što nam je dao priliku da otvorimo oči barem jednoj osobi i što je i nas naučio puno toga!

To je bilo prvi put u povijesti programa Relay da se provodio projekt caffea. Budući da smo vidjeli otvorenost ljudi za ovakav oblik druženja, odlučili smo to ponoviti i drugi četvrtak.

Očekivali smo puno više ljudi. I bilo ih je više, oko stotinu pedeset. Kako je samo Bog čudesno djelovao preko naših molitava! Otkrio je naše darove i dao nam je toliko koliko smo mogli podnijeti. Vjerujem da će sjeme koje smo posijali u Splitu niknuti i rasti.

Želim potaknuti sve mlade ljude i one koji se tako osjećaju da isto tako revno rade za Boga. Neka svaka osoba sazna što je istina i prava vrijednost kako bismo time ubrzali Njegov dolazak.

Odjel za djecu i mladež organizirao je mrežu pod nazivom YouthNet. Svraha je ove mreže iskoristiti sve mogućnosti interneta kako bi se određene poruke (kao što su videozapisi, slike, tekst, poruke, obavijesti itd.) proslijedile ljudima koji ga koriste, a svakog ih je dana sve više i više. Svakidašnji sadržaji koje primamo preko društvenih mreža sve su upitnjeg karaktera, a mi bismo željeli preko svih kanala slati kvalitetne poruke - poruke nade, ohrabrenja i kršćanskih vrijednosti, one koje su današnjem društvu potrebne.

Cilj nam je s porukama doprijeti do što većeg broja ljudi preko interneta (Facebook, Twitter, elektronička pošta, blog, web itd.) u isto vrijeme. I vi nam možete pomoći ako pošaljete svoju elektroničku poštu na youthnet@mladizaisusa.info. Na vašu ćemo poruku svaka dva tjedna poslati jednu elektroničku poruku s naslovom YouthNet koju biste trebali proslijediti svojim prijateljima (više od deset osoba ako ste u mogućnosti). Proslijediti je možete preko elektroničke pošte, Facebooka, Twittera, nekih drugih mreža ili drugih mogućnosti preko interneta. Ovim ćemo postići da primjerice deset osoba s YouhtNeta posalje označenu poruku u istom tjednu desetorici svojih prijatelja. To znači da će najmanje stotinu naših prijatelja dobiti poruku, a vidjeti je mnogo više!

Takvim oblikom komunikacije stvorila bi se mreža koja bi pomogla pri širenju izgubljenih kršćanskih vrijednosti, a time ćemo i učinkovitije obavljati Isusov nalog da idemo i širimo Radosnu vijest, vijest koja razveseljava.

Ako imate dobre materijale koje biste mogli proslijediti ovim putem, pošaljite nam ih.

Hvala vam za suradnju!

Odjel za djecu i mlade Jadarske unije konferencija

Što:	YouthNet je mreža kojom želimo proslijediti poruke našim prijateljima.
TKO:	YouthNet je dostupan svima koji koriste internet.
Cilj:	Promovirati i proslijediti kršćanske vrijednosti putem poruka (slike, video, tekst, glazba itd.) što većem broju ljudi koji su na internetu.
Kako:	Proslijediti našu poruku svojim prijateljima.
Koliko puta:	U dva tjedna jednom (za sada).
Što napraviti:	Dobivenu poruku proslijediti preko interneta (svih društvenih mreža) svojim prijateljima.
Učini:	Pošalji svoj e-mail na youthnet@mladizaisusa.info .

ISKUSTVO IZ CENTRA ZA NEZBRINUTU DJECU S INVALIDITETOM

Nezaboravno iskustvo dogodilo se u drugom tjednu naše misijske škole u Splitu. Od 6. do 10. kolovoza mladi iz Splita svakoga dana su odlazili u Centar za nezbrinutu djecu s invaliditetom "Juraj Bonači". Tamo su volontirali provodeći vrijeme s djecom i mladima. Dom broji pedesetak djece, ali preko ljeta ih je bilo petnaestak. Ostala su djeca i mlađi s kojima je najteže raditi. Njihov se invaliditet zasniva na mentalnim i psihičkim poremećajima.

Predivno je iskustvo što smo se uvjerili da svime upravlja Božja providnost. Od svih udruga i centara s kojima smo kontaktirali, Centar "Juraj Bonači" jedini nam je otvorio vrata i primio nas u svoj dom. Odgajateljice su komentirale da su se djeca brzo opustila i prihvatile nas kao volontere. Tačoder su nam napomenule da je baš lijepo što dolazimo djeci u vrijeme kada je njima najdosadnije, od 16 do 18h, a nama je u našem ubrzanim tempu i rasporedu to vrijeme najviše odgovaralo. Sam Gospodin je vodio taj volonterski projekt i podario nam predivna iskustva. Mnogo smo naučili gledajući te mlađe kako su sretni s onime što imaju, kako šire osmijeh od uha do uha svakome tko im dođe u posjet.

Upoznali smo se i s njihovim životnim pričama te problemima u domu i oni će ostati u našim molitvama. Biti s njima značilo je potaknuti ih na igru pa smo tako zajedno crtali, pjevali, igrali nogomet, šetali, išli u park i razgovarali. Iznenadilo nas je kako su djeca, unatoč svim svojim teškoćama, bistra i snalažljiva. Teško je bilo rastati se od njih, a jedan od volontera, Filip Bistrović, čak je dobio na poklon od jedne djevojke knjigu *Tražim Boga*.

U raznim situacijama doživjeli smo iskustvo Božje prisutnosti i vodstva koje grije naša srca kada se sjetimo tog lijepog tjedna. Jedna od djevojaka iz doma napisala je pismo zahvale svima koji su tog tjedna došli u njihov dom. Citiram točno onako kako je ona napisala: "Dragi volonteri i prijatelji i prijateljice, ja vas volim jako i svih, kako ćete mi nedostajati i nikada vas neću zaboraviti i uvijek ću se sjetiti vas, ne samo vas nego i smijeha. Hvala vam od svega srca, volim vas. Potok teče tok, tok, ja vas ljubim cmok, cmok."

Ne znam kojim bih riječima dala slavu Gospodinu za ovu priliku i svjetlost kojom nas je vodio. Ohrabrujuće je da Isus zna njihove potrebe i da se svakodnevno brine za njih te vjerujem da će svi oni baštiniti vječni život. Hvala Bogu!

-- Laura Bazmenjak --

IZJAVE PASTORA o misijskoj školi Relay

Kristijan Mojzeš: Odlično, korisno i nadahnjujuće. Kao jedan od sudionika Relaya, mogu samo reći da treba nastaviti s ovakvim oblikom misije u Splitu. Građanima Splita treba istinska nada, a nju su mogli vidjeti i osjetiti kod mladih koji vole Isusa i koji tu nadu žele podijeliti sa svima. Prikazati Isusa koji voli Split bio je glavni cilj sudionika ovog misijskog događaja. Za mene je to bilo istinsko ohrabrenje i poticaj za daljnju službu Bogu i bližnjima u ovom, drugom po veličini gradu u Hrvatskoj.

Aleš Kavkler: Sudionici su u Splitu bili jedne misli i duha. Od posebnog je značenja bio praktičan rad na ulici i u crkvi gdje su mladi mogli otvoreno razgovarati s ljudima i objavljivati Isusove riječi. Pri obredu Gospodnje večere mnogi su uklonili prepreke za hod s Bogom i učinkovito svjedočenje. To je bio dobar temelj za sve primljene blagoslove i iskustva. Split je bio jedinstveni doživljaj.

Zlatko Musija: Misijska škola Relay u Splitu najbolji je misijski program mladih u kojem sam sudjelovao. Posebno me obradovala nova generacija mladih koji gore za Isusa i spremni su o Njemu posvjedočiti ljudima koji Ga trebaju. Osim toga, ohrabriloo me to što su stanovnici Splita pozitivno odgovorili na naše pozive. Također smo isprobali neke nove metode misijskog rada koji su uspješni (barem u Splitu). Nadam se da ćemo isto oduševljenje i uspjeh prenijeti i na projekt "1 godina za Isusa", kao i u mnoge lokalne projekte koji će mladi pokrenuti u svojim mjestima.

Mišo Havran: Ovaj program Relay pokazao je da mladi u našim crkvama vole raditi za Krista. I kada se udruže, mogu učiniti velike stvari. Dva tjedna provedena u Splitu bila su blagoslov za sve nas jer je Bog blagoslovio svaki napor, a iskustva koja su mladi doživjeli vjerujem da će neke od njih učvrstiti i dati im snagu da i u svojim okruzima rade na zadobivanju duša. Bilo je lijepo svaku večer vidjeti bijele majice s natpisom Jesus loves Split (Isus voli Split), vesela i nasmijana lica kako pjesmom hvale Gospodina, dijele upisnice u Dopisnu biblijsku školu, traktate, knjige itd. A najdivnije je bilo vidjeti kako ti isti mladi svjedoče i prenose Radosnu vijest. Isus voli Split, ali još više Isus voli mlade!

Marko Močnik: Bilo je predivno i blagoslovljeno vrijeme. Prekrasno je vidjeti toliko mladih sakupljenih na jednom mjestu s ciljem da služe ljudima i Bogu. To iskustvo neću nikada zaboraviti. Nema ljepšega nego vidjeti kako mladi ljudi rade s veseljem za Boga. Bili smo kao velika obitelj, svatko je znao što treba raditi. Toplo preporučujem svakome tko želi raditi za Boga neka proba nešto poput Relaya.

Igor Lorencin: Misijska škola za mlade Relay u Splitu bila je najbolje misijsko iskustvo u koje sam ikad bio uključen. Bilo je prekrasno gledati mlade ljudi iz cijele naše Unije kako se svatko na svoj način uključuje u misiju na splitskim ulicama. Najdobjavljeniji su mi bili trenuci povratka iz misije kada bismo spontano svi odlazili u crkvenu dvoranu i do kasno u noć oduševljeno prepričavali iskustva iz rada s ljudima na ulicama. Lijepo je bilo gledati djevojke i mladiće kako dijele svoju vjeru s građanima Splita i time stječu svoja prva samostalna iskustva u misioniranju. Cilj Youth Relaya jest da mladi oduševljeni misijom ponesu to oduševljenje i iskustva u svoje mjesne crkve i tamo pokrenu druge mlade, kako bi ono što smo započeli u Splitu preplavilo cijelu našu Uniju i donijelo mnoge blagoslove našim crkvama.

Teološki Od(s)jek

Može li se vjerovati u velikom gradu?

"Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na Njegovu prijestolju." (Otkrivenje 3,21)

Bilo mi je šesnaest godina kad sam potpuno sam ostao živjeti u velikom gradu. Naime, otac je dobio premještaj iz Zagreba u Beograd. Upravo sam završavao prvi razred srednje zubotehničke škole u Zagrebu, a roditelji su bili svjesni koliko sam teško radio da bih bio među 60 sretnika koji se mogu upisati i pohađati baš tu školu. Tu prvu godinu priveo sam kraju sa zavidnim uspjehom i roditelji su zaključili da bi bilo šteta ispisati me iz tako kvalitetne škole i odvesti u drugi grad. Stoga je pala odluka da ostajem sam živjeti u Zagrebu, udaljen 400 km od roditelja.

Kako biste se vi osjećali da sa šesnaest godina ostanete sami u velikom gradu? Velika većina mojih tadašnjih vršnjaka zavidjela mi je na samostalnom životu. Nema nikog da me kontrolira kad idem spavati, kad ustajem, koliko dugo ostajem vani, na kakva mjesta idem. Sve mi je slobodno! Mogu raditi stvari koje moji vršnjaci ne mogu i koje im roditelji nikada ne bi dopustili. Ne moram nikoga pitati za dopuštenje jer nema nikoga u blizini da me nadgleda. Zar to nije idealna situacija za svakog tinejdžera? Kako bi se ti ponašao u sličnim okolnostima?

Daniel je rano ostao bez roditelja. Njegova domovina, Izrael, našla se usred ratnih djelovanja, a židovski narod bio je poražen. Zarobljen je i odveden u stranu zemlju punu lukuša i svakovrsnih ponuda. Imao je sreću da bude među onima koji će biti obrazovani za vodeće kadrovske položaje u budućnosti. Na raspolaganju mu je stajala kraljevska hrana i sve prednosti koje je moćni Babilon pružao. Njegov

život pretvorio se u zavidnu karijeru koja ga je dovela do ministarske fotelje. Jednostavno, život se Danielu osmjejnuo i on je plovio iz jednog uspjeha u drugi. Osim samog kralja, nije bilo nikoga iznad njega da ga kontrolira i određuje mu dnevni raspored. Kako biste se vi ponijeli u takvoj situaciji? Bi li prednosti i slobode Babilona bile preveliki izazov za vas? Biste li pali na zavodljive raskoši neznabužavčkog grada ili biste sačuvali načela koja ste ponijeli iz roditeljskog doma?

Biblijski izvještaj svjedoči nam da je Daniel živio u stalnoj svjesnosti višeg Autoriteta kojem je odgovoran za svoje postupke i djelovanje. Iako je Bog nevidljiv za ljudsko oko, Daniel je bio svjestan stalne Božje prisutnosti i nikada ne bi učinio nešto što bi Ga ražalostilo. Daniel je primjer osobe koja se uspjela održati usprkos kušnji, a o jednoj nam Biblijia svjedoči već po njegovom dolasku u Babilon: "Daniel je u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola." (Daniel 1,8)

Odbiti kraljevu hranu bilo je uvreda za samoga kralja jer je kralj davao ono najbolje što je babilonski sjaj mogao pružiti. Bilo je tu jela, začina i svakovrsnih namirnica kakve si Daniel ni u najljepšim snovima nije mogao zamisliti. Međutim, problem nije bio samo u nečistoj hrani prema židovskim propisima, nego i u posvećenosti te hrane babilonskim bogovima. Jeduci tu hranu, Daniel bi priznao vlast i moć babilonskih bogova nad pravim Bogom, Stvoriteljem neba i zemlje, objavljenom u starozavjetnim židovskim spisima. Daniel nije htio svojom prehranom proslavljati babilonske bogove. Stoga se usudio odbiti kraljevu hranu i zamoliti za jednostavnu hranu koja ne bi prolazila postupak posvećivanja u idolskim hramovima.

Bog blagoslivlja Daniela i njegove drugove zbog njihove vjernosti, a posljedica je da njihova vjernost u hrani utječe na njihov ljepši tjeslesni izgled u odnosu na ostale koji su se hranili s kraljevog stola (Daniel 1,14-16). Oni koji su spremni usprkos kušnji ostati vjerni Bogu, doživljavaju Božji blagoslov! Koje mi to bogove danas proslavljamо svojim ponašanjem i životnim prioritetima? Koje Božje blagoslove danas propuštamo ako imamo krive životne prioritete?

Događaj s hranom nije za Daniela i njegove drugove bio jedina životna kušnja u velikom gradu Babilon. Bili su oni bacani u užarenu peć (Daniel 3) jer se nisu htjeli pokloniti zlatnom kipu, kao i u jamu punu lavova jer nisu htjeli odustati od molitava Bogu nebeskom (Daniel 6). Čini se da su stalno bili suočavani s pritiskom da proslavljaju druge stvari koje su se nametale kao zamjena za Boga nebeskog, Stvoritelja neba i zemlje. Po svim zakonima logike i fizike Daniel ne bi smio više biti na životu, a događa se upravo suprotno. Oko njega se smjenjuju kraljevstva, padaju glave, prolijeva se krv, a Danielu ne pada dlaka s glave. Nekada pomislimo da ćemo zbog vjernosti Bogu morati žrtvovati karijeru, provod ili dobru zabavu. Međutim, blagoslovi slijede upravo one koji su vjerni, dok nevjerni propadaju i nestaju.

Posljednja biblijska knjiga donosi nam proročanstvo koje upravo proslavljanje stavlja u središte završne krize u povijesti ovog svijeta. U tom proročanstvu trojica anđela iz Apokalipse najavljuju propast Babilona posljednjeg vremena – globalnog saveza u koji se uključuju vjerski, politični i financijski stručnjaci posljednjeg vremena (Otkrivenje 14,6-12). Babilon posljednjeg vremena želi skrenuti proslavljanje stanovnika ovoga svijeta s Boga nebeskog i preusmjeriti to proslavljanje na njih osobno! Brojni su načini na koje Babilon to čini, a ako ne uspije na vjerskom ili političkom planu, uspjeh mu je gotovo zajamčen na financijskom. Novac vlada svijetom, s njim dolazi moć i ugled, a tome se teško oduprijeti. Trčim li ja za materijalnim vrijednostima ovoga svijeta ili mi je vjernost Bogu i Njegovim načelima važnija od svega?

Kako je s tobom? Privlači li te bogatstvo, sjaj i raskoš Babilona posljednjeg vremena? Možeš li ti ostati vjeran u velikom gradu? Daniel je ostao

zapamćen do današnjeg dana i njegova se knjiga čita i studira u književnim i teološkim krugovima. S druge strane, oni koji su činili kompromis i pali na kušnjama svijeta koji ih okružuje nestali su s povijesne pozornice i nitko ih više ne spominje. Međutim, onima koji ostaju vjerni, Bog obećava nagradu opisanu u posljednjoj biblijskoj knjizi: "Pobjedniku će dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na Njegovu prijestolju." (Otkrivenje 3,21)

Današnji vladari i svjetski moćnici nisu ništa prema Bogu nebeskom koji stvara svojom riječju, a taj Bog želi s nama podijeliti svoju moć i dati nam da sjedimo zajedno s Njime na prijestolju cijelog svemira! Ima li nečega uzbudljivijeg i fascinantnijeg od sjedenja s Bogom nebeskim na Njegovom prijestolju odakle upravlja svemirskim prostranstvima? Hoću li propustiti ovakvo što za prolazno bještavilo Babilona posljednjeg vremena?

S devetnaest godina otisao sam u Njemačku. Bio sam više od tisuću kilometara udaljen od roditeljskog doma bez ikoga da kontrolira moje odluke i moj život. Stvari koje dotad nisam mogao imati i kojih nije bilo u mojoj zemlji stajale su mi sada nadohvat ruke. Bilo je novca i raznih prilika i mogućnosti. Bilo je i studijskih i poslovnih ponuda, a ja sam nekako usred svih tih bještavih i zavodljivih ponuda odlučio studirati teologiju i posvetiti život službi Bogu i bližnjima. Bila je to odluka koja je iz korijena preusmjerila moj život i

iskreno mogu reći da i danas, dvadesetak godina poslije, gledam na tu odluku kao na nešto najbolje što sam ikada učinio.

Svakako ne mislim da svi moramo izabrati teologiju i pastorski poziv, ali vjernost Bogu je nešto što bih svakome stavio na srce. Tu vrlinu možemo njegovati bez obzira na zanimanje koje smo izabrali. Vjernost Bogu životna je odluka zbog koje se nikada nećete pokajati. Poput vjernog Daniela oko kojeg su se smjenjivala kraljevstva i padale glave a da se njemu nije dogodilo ništa loše, i mi ćemo prolaziti kroz životne oluje sačuvani, a u vječnosti nas kao pobjednike čeka nebesko prijestolje uz Vladara i Gospodara cijelog svemira! Život u velikom gradu može biti uzbudljiviji, ali život u Božjem gradu daleko je uzbudljiviji. To je ono što ne želim propustiti!

PATHFINDER

srpanj - kolovoz 2012.

[Broj 16]

U ovome broju:

Izviđačka pustolovina	16
First Camp 2012.	18
Kamp Podbela 2012.	20
Lipa i joha	22

RJEŠAVANJE PROBLEMA

Prije nekog vremena čuo sam priču o ženi udovici kojoj su sudili za ubojstvo njezinog trećeg muža. Sudac je na početku pitao udovicu: "Gospodo, kako je umro vaš prvi muž?"

"Jeo je otvorio gljive i umro", odgovorila je udovica.

"Aha", rekao je sudac. "Recite nam kako je umro vaš drugi muž?"

"Pa isto, jeo je otvorio gljive i umro."

"Zanimljivo", rekao je sudac. "Možete li nam reći kako je umro vaš treći muž", opet je pitao...

"Umro je zbog frakture lubanje", odgovorila je udovica.

"Kako zbog frakture lubanje?" pitao je sudac.

"Pa nije htio jesti gljive", odgovorila je udovica.

U ovoj smiješnoj priči susreli smo se s načinima na koje se ne smijemo suočavati s problemima. Naravno da će problemi svakako doći i da ćemo uvek na njih nailaziti, ali koji je pravi način suočavanja s njima?

Prvi je način da problem ne nazovemo problemom, nego da ga zamislimo kao izazov. A rješavanje izazova je već zanimljiviji posao. Zamislite matematiku kao izazov.

Slušate glazbu i rješavate zagonetke.

Druga bitna stvar koju trebamo naučiti jest ustrajnost. Ponekad se ljudi prebrzo predaju, a ne znaju da su bili sasvim blizu rješenja. I ako padnemo, treba ustati i boriti se s izazovima.

A treća stvar jest da je nama kod svih izazova obećana pomoć odozgo. U Bibliji su zapisana dva prekrasna retka koji nam uvek daju nadu: "Svu svoju brigu bacite na njega, jer se on brine za vas!" (1. Petrova 5,7) "Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan iskod, da je možete podnijeti." (1. Korinćanima 10,13)

Započela je nova školska godina. Pred nama su novi izazovi. Nije problem započeti školsku godinu, ona započe sama od sebe. Ali je izazov završiti je. Nije problem zaljubiti se, ali je izazov voljeti do kraja. Nije problem pridružiti se izviđačima, ali je izazov odvojiti vrijeme i dolaziti cijelu godinu na izviđačke sastanke.

U novoj školskoj godini i u novoj sezoni izviđačkih sastanaka želim vam da sve izazove uspješno pobijedite.

Andrej Zelenko

IZVIĐAČKA PUSTOLOVINA

Kraj školske godine bliožio se kraju. Svi smo željno čekali uživanje u suncu i moru, no samo oni ustrajni su pristali na planinarenje. Pustolovina je bila namijenjena za skaute (od 16 godina), ali bilo je i mlađih koji također sa sobom nose divna iskustva. Plan je bio proći neka planinarska odredišta u Gorskem kotaru te za četiri dana stići do Senja. To se ostvarilo. U ponedjeljak 18. lipnja, skupina od nas jedanaest sastala se kod Mrkoplja. Među njima je bila osoba bez koje ne bismo stigli do cilja – Tomislav Majnarić, iskusni planinar koji je već prošao sve rute. Pratio nas je i naš izviđački vođa Bobo Marčeta. Ostalih 9-ero bili smo mi mlađi iz raznih krajeva Hrvatske.

Krenuli smo hrabro bez ikakve predodžbe o tome što nas očekuje. Prvi dan smo prolazili razne vrste terena. Od ravnice, ceste, šljunka i kameniča do kamena i goleme stijene te tragova medvjeda koji su za nas bili pravi izazov. Ako ne znate, planinarenje nije obična šetnjica pa sa sobom nosite sve što vam je potrebno da biste preživjeli noć. Planinarska torba sama po sebi je teška, a zamislite kad u nju još stavite 2-3 litre vode, hranu, vreću za spavanje, podlogu za spavanje, rezervnu odjeću, osobne potrepštine i ostale sitnice; nakupi se i preko 15 kilograma. Nitko nije prigovarao sve dok nije ponestalo vode. Bezbrizno smo pili dok nismo shvatili da nam do skloništa treba još barem dva sata. Vođa izviđača, Bobo, rekao nam je nešto što nikada neću zaboraviti: "Sve je u glavi!" Možda vama nema smisla, ali iza toga стојi veliko značenje. Ako mi sami sebi u glavi stvorimo sliku da ćemo stići do izvora a dotad ćemo piti polako i malo, onda nećemo imati potrebu za prigovaranjem jer nam to samo oduzima snagu, navire još jača žđ i obeshrabrujemo sve ostale oko nas. Mi upravljamo svojim mislima.

Drugi dan smo se susreli s problemom umora i upale mišića. Većini od nas ovo je bilo prvo ozbiljno planinarenje. Znali smo da ne možemo natrag, a ni ostati u skloništu nije bilo rješenje. Kako god bilo, natovarili smo ruksake i krenuli dalje. Moram priznati da sam osjećala velike uspone na terenu, a velike padove u tijelu. Pomislila sam da više ne mogu, da ću odustati... ali ni odustati nije bilo moguće. U toj prilici molila sam se više nego ikad i hrabrio se Božjim obećanjima iz Biblije. Navečer, kad smo stigli do skloništa u kojem smo spavali, razgovarali smo međusobno te smo došli do zaključka da iako nas je syladao umor, trebamo biti zahvalni Bogu što nas je sačuvao. Nitko se nije ozlijedio, svi smo bili živi, zdravi i sretni jer je pola puta iza nas. Večernja i jutarnja bogoslužja s nama je imao Bobo Marčeta. Govorio je o ljudima iz Biblije koji nisu odustali, o izljevu kasne kiše, pričao razna iskustva i hrabrio nas u našim slabostima. Pustolovina je završila u četvrtak 21. lipnja kada smo došli do krajnje točke – Senja. Cijeli dan hodanja po suncu završio je kupanjem u moru. Osjećali smo bolove u nogama nakon prijeđenih 90 km, ali nema ničega ljepešeg od ostvarenja cilja. Prošli smo Matić-poljanu, Bijele stijene, Samarske stijene, Vihoraški put, Javornicu, Kolovratske stijene i Malić. Ta četiri dana su nam, vjerovali ili ne, prošla brzo. Nezaboravno je kupanje u zdencu. Stvorili smo interne šale, nova prijateljstva i nezaboravna iskustva. Divili smo se prirodi koju je Bog stvorio. Ne zaboravite da s našim Špasiteljem možemo prijeći sve prepreke u životu. Očekujemo vas na idućoj pustolovini.

FIRST CAMP 2012.

First camp 2012. održan je u Noskovcima u blizini Slatine od 7. do 10. lipnja. Kao bazu kampa koristili smo posjed i kućicu u vlasništvu Crvenog križa "Slatina". Budući da na tom posjedu nije bilo dovoljno prostora da se svi smjestimo sa svojim šatorima i kuhinjama, njih smo postavili na privatnom posjedu odmah pokraj ovoga. Dobili smo ga na besplatno korištenje, ali uz jedan uvjet. Na njemu se nalazio nasukan stari brod koji smo trebali očistiti od lišća, vode i prljavštine koja se već neko vrijeme nakupljala. To smo i učinili udruživši snage i pomažući jedni drugima kao izviđači. Budući da je vrijeme održavanja kampa bilo pred sam kraj školske godine, bilo je za očekivati da nećemo biti u velikom broju, no to nije sprječilo dobru organizaciju kampa niti dobar duh među onima koji su došli na njega. Od KID-ova bili su prisutni Rakovi i lhtusi i vladao je jako lijep duh suradnje i međusobnog pomaganja u svemu.

Posjedi na kojima je bio smješten kamp nalaze se uz samu obalu rijeke Drave i priroda koja nas je okruživala bila je prekrasna s puno zelenila - izvrsno mjesto za odmor od užurbane svakodnevice. Jedini zvukovi koji su se mogli čuti bili su od nas izviđača i zujanja raznovrsnih kukaca, te ponekog automobila od lokalnih ribiča koji su znali navratiti.

Kamp smo otvorili večernjim bogoslužjem u četvrtak navečer nakon što smo postavili i podigli cijeli kamp. Kroz dnevne duhovne poruke vodio nas je Bobo koji je to izvršno učinio tako da su i najmlađi među nama mogli sve razumjeti. Moram pohvaliti Rakove koji su si dali

truda i pripremili nekoliko pjesama i zanimljivih igrokaza koje su izveli na bogoslužjima. Neki od izviđača iznijeli su nam prekrasna, ohrabrujuća iskustva. Bogoslužja smo imali svako jutro i svaku večer i nijedno bogoslužje, naravno, nije prošlo bez pjesme, a nekolicina nas ostajala se družiti uz pjesmu i nakon bogoslužja. Jedne večeri organizirali smo logorsku vatru gdje smo pekli tradicionalni izviđački stock-brott (posebno tijesto koje se peče na štapu iznad žara) i pjevali i razgovarali do dugo u noć, što nam je ostalo u posebno lijepom sjećanju.

Slobodno smo vrijeme provodili u međusobnom druženju, razgovoru ili sportskim igrama. Imali smo priliku igrati odbojku na pješčanom igralištu, a kada bi nam to dosadilo, mogli smo na istom igralištu igrati i mali nogomet. Bilo je potrebno samo postaviti golove. Netko je otkrio i novu primjenu izviđačke marame - njome je svezao odbojkašku mrežu na sredini da ne bude velika smetnja kada se igra nogomet. Nekima je bilo jako vruće pa su našli dobar način da se rashlade. Otišli su na platformu na rijeku te su ondje kantom vadili vodu iz rijeke i poljevali se. Tada se dogodila i jedna nezgoda u kojoj je jedan sudionik kampa pao i ozlijedio se, ali, hvala Bogu, sve je dobro prošlo.

Subotnje jutro proveli smo na bogoslužju, a poslijepodne u ugodnoj šetnji. Pri kraju šetnje nebo se zamračilo i počela se spremati jaka oluja. Brzo smo krenuli učvršćivati šatore i moliti se da nas oluja zaobiđe koliko je god to moguće i da naši šatori ostanu čitavi. Najžeća oluja nas je zaobišla, a zahvatila nas je samo kiša te smo svi ostali zaštićeni, a naši šatori neoštećeni.

Glavna tema ovog kampa bila je pomaganje drugima, a cilj je bio da svi svladamo i položimo prvu pomoć. Tako je u petak prijepodne došao dr. Venus iz Slatine koji nas je poučio osnovama prve pomoći. Naučio nas je čemu služi sve što se nalazi u kutiji prve pomoći te nam demonstrirao kako se što koristi. Pokazao nam je isto tako i postupak pružanja pomoći unesrećenoj osobi. Polaganje za vještinstvu prve pomoći održano je u nedjelju, gdje smo prvo polagali pismeni dio ispita i nakon što smo njega uspješno napisali, mogli smo prijeći na drugi, praktični dio. U drugom je dijelu dr. Venus svakom postavio neko pitanje ili mu zadatak da pokaže kako se na praktičnom primjeru koristi zavoj, trokutasta marama i sl. Zahvaljujući pozornom praćenju predavanja koje smo imali u petak te kasnijim vježbanjem ranije naučenog, svi smo uspješno položili i drugi dio ispita, nakon čega nam je dr. Venus svima uručio priznanja.

Ovaj mi je kamp ostao u osobito lijepom sjećanju jer sam na njemu postala punoljetna. U nedjelju ujutro, na moj rođendan izviđači su me probudili pjevajući mi rođendansku pjesmu pred šatorom, što me jako ganulo te sam pustila i nekoliko suza.

Kampovi su općenito predivna vrsta druženja i zbljižavanja s drugima. Družeći se u pjesmi i sportu te slušajući pouke iz Božje riječi i provodeći ih u djelu, stvaramo najbolje moguće temelje za kvalitetna priateljstva, a i za usavršavanje vlastitog karaktera. Boraveći u prirodi, puno je lakše približiti se i našem Stvoritelju. Kamo god uputiš pogled, sve te podsjeća na Njega. Čak ne moraš niti gledati. Možeš samo zatvoriti oči i čuti prekrasnu pjesmu koju izvodi priroda, a dirigent je sam Bog. Pozvala bih svakog roditelja da svoju djecu uputi na ovaku vrstu rekreacije kao što su izviđači. Na kampovima se djeca na neki način osamostaljuju budući da su ondje bez roditelja te uče kako funkcionirati u skupini. Isto tako počinju shvaćati koliko su zapravo vrijedne stvari koje svakodnevno koristimo, a koje svi vrlo često uzimamo zdravo za gotovo. Evo konkretnog primjera: ja sam počela cijeniti vodu puno više i shvatila sam koliko je to veliki blagoslov tek na jednom od kampova! Usmjerimo se što više na prirodu i sve ono što je Bog stvorio. Dopustimo Mu da druženjem na izviđačkim sastancima i kampovima mijenja naš karakter i poduči nas kako postati sličnjima Njemu.

KAMP PODBELA 2012.

Izviđačko je društvo u Sloveniji za ljetni kamp za djecu već drugu godinu zaredom odabralo maleno, mirno, prekrasno mjesto Podbelu. Dovoljno daleko od gradske vreve koja bi remetila naše misli i dovoljno blizu planina koje su nas pozivale na razne aktivnosti. Nekoliko metara od kampa imali smo prirodno osvježenje u rijeci Nadiži koja nam je uljepšala tople ljetne dane.

Za kamp koji je trajao od 22. do 29. srpnja prijavilo se preko četrdesetero djece iz cijele Slovenije. Bila su podijeljena u dvije starosne skupine: u prvu od šest do deset godina i drugu od jedanaest do petnaest godina. Unutar tih skupina djeca su bila podijeljena u još manje skupine koje su se međusobno natjecale u raznim aktivnostima (orientacija, noćna orientacija, penjanje, igre bez granica, razne manualne vještine...). Osim spomenutih, starija skupina primila se i nekih ozbiljnijih aktivnosti kao što je svladavanje rijeke Nadiže od Napoleonovog mosta do sljedećeg mosta kojim prolazi cesta prema Breginju. River walking, kako smo nazvali tu aktivnost, ponudio nam je mogućnost divljenja prekrasnom kanjonu kojeg je tisućječima oblikovala priroda, a istodobno i potpunu prirodnu whirlpool masazu. Sljedeći doživljaj bio je kada smo opremljeni velikim ruksacima, vrećama za spavanje i podlogama krenuli u osvajanje Matajura. Uspon smo započeli u četvrtak popodne i prenoćili na bašunastoj zelenoj travi negdje na 1300 m nadmorske visine. Umotani u vreće za spavanje, promatrali smo zvjezdano nebo. Bio je to neprocjenjiv osjećaj za djecu koja žive u Ljubljani kao i za onu iz ravnog Prekmurja. Zgnježeni sendviči i natučeno voće prijali su nam

u tim planinama puno više nego hrana u hotelu s pet zvjezdica. Čudesan pogled na Tršćanski zaljev malo su nam pomutile magle izazvane vrućinom. Uz pomoć mašte svejedno smo uspjeli dočarati da se tamo u daljini gdje se u magli stapaju nebo i zemlja, nalazi Jadransko more. Prekrasne dojmove malo je pokvario vrlo dug spust u Svinu... Sate na markacijama morali smo pri spustu pomnožiti s dva.

Kada smo došli do zdenca u Svinu, počeo je rat polijevanjem vodom koji se nastavio prskanjem u Nadiži i opet se u nas nakratko vratio život nakon čega smo zaželjeli uživati u odmoru.

"Dobro za duh, tijelo i dušu" bio je moto koji nas je pratio cijelog tijedna. Logorske vatre navečer, pečenje kruha na žaru, pjevanje zajedničkih pjesama uz pratnju gitare, duhovna razmišljanja o tome što bismo željeli pitati Boga, podizanje i spuštanje zastave pretvorili su skupinu djece, koja su na početku tijedna bila potpuni stranci, u najbolje prijatelje.

Djeca se vesele novim kampovima a mi, voditelji, kujemo planove o novim aktivnostima. Pozivamo sve da nam se pridruže na našim kampovima i ostalim aktivnostima. Informacije o našem društву i predstojećim događajima dostupni su vam na našoj stranici www.stezosledec.si, a možete nas pronaći na Facebooku www.facebook.com/drustvo.stezosledcev ili nam se javiti putem elektroničke pošte stezosledec@gmail.com. S veseljem ćemo vas primiti i nastaviti zajedničke pustolovine.

UPOZNAJMO DRVEĆE NAŠIH KRAJEVA:

LIPA (*TLIA PLATYPHYLLOS SCOP.*)

STANIŠTE: Lipa uspijeva na višim nadmorskim visinama, voli raflo, hranjivo tlo. Uspijeva na toplim područjima s većom vlažnošću zraka. Može rasti u šumi hrasta kitnjaka i graba. Rasprostanjena je u Europi i jugozapadnoj Aziji.

OPIS STABLA: Lipa je listopadno stablo visine do 40 m, uspravnog debla i velike krošnje koja dopire gotovo do tla kod stabala koja rastu samostalno. Kora je debela, sivocrvenkasta, uzdužno i poprečno ispucala. Ima sroclike tamnozelene listove oko 10 cm velike, pilasto nazubljenog ruba koji su smješteni na dlakavim peteljkama. Cvjetovi su bjelkastožuti, prepoznatljivog intezivnog mirisa sakupljeni u cvatove. Cvjetaju početkom lipnja (naziv mjeseca), a oprašuju se kukcima. Plod je tvrd, okrugli orašić s više sjemenki. Ima krilce i raznosi se vjetrom.

ZANIMLJIVOSTI: Naziv roda *Tilos* znači "vlakno" jer su se lipova vlakna koristila kao konop. Lipa je brzorastuća vrsta koja živi dulje od 1000 godina pa su joj stari Slaveni i Germani pripisivali posebne moći. Germani su je smatrali stablom božice Freje, zaštitnice dobrih odnosa, pa su pod lipom vođeni važni pregovori i plemenski skupovi. U književnosti lipa simbolizira slavenstvo (lipa je nacionalni simbol Slovenije,

Slovačke i Češke, a u našoj zemlji novčana jedinica kuna razdijeljena je na 100 lipa.) Drvo lipe – lipovina – cijenjeno je za kiparenje i rezbaranje. U pravoslavnim crkvama na lipovini se slikaju ikone, a u Katoličkoj crkvi se rezbare oltari. Često se sadi po drvoređima i parkovima. Lipa je medonosna biljka, a sasvim mladi, tek otvoreni listovi, mogu se jesti sirovi kao salata, kao dodatak sendvičima ili kao varivo.

LJEKOVITOST: U ljekovite svrhe rabi se lipov cvijet koji se bere i suši u vrijeme punе cvatnje. Lipov čaj izaziva znojenje (preporuča se kod prehlada), jača imunitet, pojačava mokrenje i izbacivanje štetnih spojeva iz tijela. Smiruje glavobolje, djeluje opuštajuće i donosi miran san.

Literatura:

Nikolić, T.; Kovačić, S.: *Flora Medvednica*, Zagreb, ŠK, 2008.
Grlić, Lj.: *Enciklopedija samoniklog jestivog bilja*, Zagreb, A. Cesarec, 1990.
Marčinković, J.: *Božja biljna ljekarnia*, Zagreb, ŠK, 2001.

JOHA, JALŠA (*ALNUS GLUTINOSA L.*)

STANIŠTE: Joha raste uz potoke i rijeke te na zamočvarem područjima. Traži vlažna i duboka tla. Rasprostranjena je u Europi, jugozapadnoj Aziji i Sibiru.

OPIS STABLA: Joha je listopadno stablo visoko do 25m. Ima vittko, pravilno debllo s malo grana. Kora kod mladih stabala je glatka i zelenkastosmeđa, dok je kod starijih crvenkasta i jako raspucala. Ima razgranat korijen na kojem u simbiozi žive dušikove bakterije*. Pupovi i mladi listovi su ljepljivi (otuda ime lat. *glutinosa* = ljepljiv), a kasnije su listovi kožasti, okruglasti, dugi do 10 cm na kratkim peteljkama, pojavljuju se u travnju. Cvjetovi su skupljeni u rese posebno muške, a posebno ženske. Muške su smedeljubičaste i duže, dok su ženske kraće. Cvjeta u veljači, prije listanja, a oprašuje se vjetrom. Plodovi s krilcem sakupljeni su u male (do 1 cm), smeđe, drvenaste "češeriće". Plod sazrije u jesen, prezimi, te u proljeće ispadna iz češerića u vodu koja ga raznosi na nova staništa. Prazni češerići ostaju visjeti na stablu do ljeta.

ZANIMLJIVOSTI: Naziv roda *Alnus* dolazi vjerojatno od starokeltskog naziva za ovo stablo koji znači "susjed vode". Joha je vrlo skromna biljka, obogaćuje tlo dušikom (zahvaljujući dušikovim bakterijama). Iako je vrlo dekorativnog izgleda zimi zbog "češerića", rijetko se koristi u hortikulturi. Njezini češerići nemaju nikakve veze s češerima borova ili smreka. Drvo joha

koristi se za izradu industrijskih paleta, klompi u Normandiji, dijela potpornih stupova u Veneciji. Zbog zlatnožute boje drva u novije vrijeme se koristi za izradu namještaja kao zamjena za trešnju. Nisu opisana njezina ljekovita svojstva ni prehrambena vrijednost.

*Simbioza je zajednički život dva organiza u kojem oba organizma imaju koristi. Dušikove bakterije dobivaju hranu i vodu iz korijena johе. Ove bakterije mogu vezati dušik iz zraka i tako tlo učiniti plodnjim.

Literatura:

Nikolić, T.; Kovačić, S.: *Flora Medvednica*, Zagreb, ŠK, 2008.

PITANJE & ODGOVOR

Nedavno smo se preselili, sad sam u novoj školi i nisam prihvaćena u razredu. Neki me izbjegavaju, neki mi se podruguju. Sve mi je teže i ne znam što činiti.

Na svim dosadašnjim popisima stresova, selidba je uvijek pri vrhu (negdje nakon smrti bližnjih i rastave). A za djecu je ona kudikamo stresnija nego za odrasle, jer potpuno mijenjaju društvo, što nekada zna biti pakleno teško. To tebi ne moram objašnjavati.

Djeca i mladi su inače nama svima jako draga stvorenja, ali znaju biti jako okrutna u međusobnim odnosima. Dovoljno je da netko nosi naočale ili da je mršav, debeo, ili naprosto da je najnoviji učenik u razredu pa da ga počnu izbjegavati ili čak zlostavljati. Još ako je taj najnoviji učenik iz drugog kraja, s drugačijim gvorom ili druge vjere, onda je situacija posebno teška. Koliko shvaćam, tebe zlostavljuju samo riječima, no i to je dovoljno bolno. Nadam se da nećeš nikada iskusiti i fizičko nasilje, koje se češće dogodi dječacima, mada, nažalost, ni djevojčice nisu toga pošteđene.

Katkad se problemi rješe sami po sebi – naviknu se na tebe i počnu se normalnije družiti. Nekada, međutim, situacija čak postaje sve gorom, zlostavljanje postaje sve učestalije i poprima sve okrutnije oblike. Da se to ne bi dogodilo, trebala bi i ti nešto učiniti sa svoje strane. Kao prvo, moraš sa svojom situacijom upoznati i svoje roditelje i razrednika. Roditelji ne bi trebali onda bijesno otici u razred i očitati lekciju zločestoj djeci, nego surađivati sa školom kako bi se problemi što učinkovitije rješili. Obično razgovor razrednika ili nekog drugog pedagoga s

razredom bude dovoljan da bi se nešto počelo mijenjati. Pritom razrednik treba biti mudar i ne prijetiti kaznama, jer će time samo izazvati još veći bijes drugih prema tebi.

Ima još nekih stvari koje bi ti mogla poduzeti, čisto da ne ovisiš samo o svojim roditeljima ili razredniku. Ne trebam ti savjetovati da se pokušaš prilagoditi načinu govora, odijevanja i slično tome, čime postaješ bolje uklopljen u taj razred.

Kažem, ne trebam ti savjetovati, jer obično to učenici tvoje dobi sami učine (volim reći da su klinci najveći konformisti 😊).

Vidi ima li u razredu još onih koji trpe poruge zbog nečega drugog i počni se prvo sprijateljivati s njima. Primjerice, onome kome se rugaju zbog naočala možeš prići i reći da mu lijepo stoje naočale. Ili onome kome se rugaju zbog debljine možeš reći da uopće nije nešto posebno debeo (najčešće oni stvarno i nisu posebno debeli). Imat će stvari za koje će ti malo trebati osobne hrabrosti. Ali moraš se znati i suprotstaviti svojim zlostavljačima. Kad ti netko od njih pride s podrugljivim komentarom (npr.

"Baš su ti bezvezne cipele"), pogledaj ga ravno u oči i mirno reci: "Nisu bezvezne." Koliko god ti ovi zlostavljači izgledali hrabrima, najčešće se radi o kukavicama koje se povlače čim im se netko suprotstavi. Nadam se da će tvoje gorko iskustvo uskoro završiti pozitivno i da ćeš se normalno uklopiti u taj razred. Kao i u bilo kojem drugom razredu i kolektivu, neće ti svi biti prijatelji. No, nekoliko njih sasvim je dovoljno za cijeli život.

Generacija mlađih za Krista u Evropi

Dvadeset šestero mlađih iz Hrvatske posjetilo je GYC Europe – kongres mlađih adventista posvećenih oživljavanju duha reformacije na europskom kontinentu

Kongres "Generacija mladih za Krista", poznat kao GYC, u Americi se održava već deset godina. To je "grassroots" pokret, što znači da je prokljao na prvoj razini crkve, to jest da ga vode obični vjernici Adventističke crkve poput tebe i mene. Od samo 400 sudionika na prvom kongresu, GYC danas privuče više od 7.000 sudionika iz cijelog svijeta. Pokret uživa i u aktivnu potporu i suradnju ASI-ja (udruge adventističkih poslovnih ljudi) i mnogobrojnih evangelista, pastora, profesora i vođa naše crkve, uključujući i predsjednika Generalne konferencije Teda Wilsona, koji je ovog proljeća uputio poseban poziv mladima da dođu na prvi GYC u Europi s temom "Došao je čas" (Ivan 12,23) i podnaslovom "Poziv na ponovno oživljavanje uspavanog žara reformacije". Tako je od 20. do 24. srpnja Design Center, glavni kongresni centar austrijskog grada Linza, bio mjesto susreta za više od 1.300 mladih adventista iz 47 zemalja Europe i svijeta, uključujući 26 mladih iz Hrvatske i predsjednika Hrvatske konferencije Zlatka Musiće, koji nam se pridružio u ponedjeljak.

"U ohrabrujućim propovijedima predstavljen nam je naš identitet koji imamo kao adventisti sedmoča dana"

Sve dosad o GYC-u smo mogli samo čitati ili slušati, ali ovog ljeta konačno smo dobili priliku iskusiti to iz prve ruke. Teško je sažeti i odlučiti otkuda početi s opisivanjem svega što smo doživjeli, jer ovaj kongres je doista bio bogat blagoslovima u raznim oblicima – samim programima, ali i svime onim između: Sveti Duh nas je osvježavao svojom prisutnošću i poučavanjem. Na jutarnjim i večernjim bogoslužjima imali smo priliku čuti propovijedi iskusnih govornika kao što su Mark Finley, David Asscherick, Sébastien Braxton i Jan-Harry Cabungcal, koji su nam iznosili Božju riječ. Dok smo sjedili među stotinama mlađih koji bi neku tvrdnju odusevljeno, ali promišljeno popratili s "amen!", Biblija je sve više postajala živa Riječ (Hebrejima 4,12) – vidjeli smo da prodire do srca, oživljuje duh i čini stvaran dio svakidašnjeg života za tisuće mlađih koji u njoj razabiru Božji glas. Uz propovijedi smo čuli i nevjerojatna svjedočanstva mlađih ljudi koje je Bog čudesno vodio i, unatoč tome što se u početku nisu lako dali, pretvorio u misionare s punim radnim vremenom. Tako je, primjerice, mladi Jesse Zwiker, napustio ugoden život u Švicarskoj primivši poziv da ode misionirati u Honduras, gdje je pokrenuo misijski i edukacijski centar za tjelesno, duševno i duhovno zdravlje (<http://www.vida-internacional.org>), na zemljištu koje je donirao jedan neadventist rekavši kako je osvjeđen da mu je Bog dao tu plantazu upravo za tu namjenu! U ohrabrujućim propovijedima predstavljenim nam je naš identitet koji imamo kao Adventističku crkvu, pročeni pokret koji je Bog podigao radi naviještanja poruke vjećnog Evandjelja na svršetku zemaljske povijesti (Otkrivenje 14,6-12).

“Brojne seminare i radionice nije bilo lako izabrati jer su sve djelovale zanimljivo i korisno”

Kako bismo stekli jasnije razumijevanje te poruke, ali i primili praktičnu evandesku poduku za rad u suvremenom svijetu, tijekom dana smo imali priliku sudjelovati na brojnim seminarima i radionicama koje nije bilo lako izabrati jer se njih osam odvijalo istodobno, a sve su djelovale zanimljivo i korisno (njihove audiosnimke se mogu skinuti sa: gycweb.org/resources/). Unutar šest glavnih kategorija – osobni evangelizam, javni evangelizam, zdravstveni evangelizam, leadership, posebna adventna poruka i rad s muslimanima – nalazila se prava raznovrsnost tema i uvjeren sam da je za svakoga od nas posebno Bog pripremio ono što mu je najpotrebitije. Tako je, primjerice, seminar Jeffreyja Rosarija, na kojem smo učili kako pomoći ateistima, agnosticima i postmodernistima da bolje shvate biblijsku vjeru, meni osobno bio veliki blagoslov jer sam tijekom svojeg studija upoznao najviše ljudi upravo takvih svjetonazoru i često nisam znao kako odgovoriti na njihova pitanja i prigovore. I drugi među nama oduševljeno su ustvrdili da im je radionica koju su izabrali dala odgovore točno na ono što je njih osobno zanimalo ili čak duže vrijeme mučilo. Govornici na tim seminarima bili su raznovrsni – od pastora, evangelista i misionara preko teologa, profesora i dekana adventističkih učilišta, do divizijskih vođa i laika, nekih mlađih od mene, ali gorljivih i s iskustvom u evandeskom radu (što i ne bi trebalo biti čudno jer su adventistički pioniri 1844. bili još tinejdžeri, a Ellen White je prvo viđenje dobila sa 17 godina).

"Stotine mladih adventista ostavili su trajan pozitivan utjecaj na Linz"

U subotu poslijepodne i sami smo dobili priliku ići izravno na misijsku frontu, sudjelujući u organiziranom evanđeoskom pothvatu kroz grad Linz (koji ima otprilike 190.000 stanovnika). Sve je bilo unaprijed pomno organizirano uz pomoć dobrovoljaca, tako da su mladi misionari – oni iskusni, ali i potpuni početnici – u paru s govornikom njemačkog jezika isli u njima dodijeljeni dio grada, od vrata do vrata i po ulicama. Stotine mladih adventista ostavili su trajan pozitivan utjecaj na Linz, ali je to iskustvo obogatilo i nas same – jer kada se susretimo s ljudima licem u lice kako bismo im govorili o svojoj vjeri, onda najbrže učimo kako doprijeti do srca, pritom se žarko moleći za Božje djelovanje i vodstvo (dok je jedan u paru govorio, drugi se u sebi molio).

Doživljavajući ohrabrujuća i ona manje ohrabrujuća iskustva (kao i sâm Isus kada kuca na vrata ljudskih srća), podijelili smo 7.186 GLOW traktata, 1.284 knjiga (od toga 340 primjeraka *Velike borbe*) i

Nastavak na str. 28 >>

LjBT 2012.

-- Martina Božić --

Kada ćemo ići u pregled soba?", "Kakva je to igra bejzbol, kako se to igra?", "Kada ćemo dobiti pisma?", "Kada će ručak?", "Kakvo je to vodeno iznenađenje?", "Hoće biti sladoleda?" bila su neka pitanja kojima su djeca obasipala svoje učitelje prvog dana tečaja.

Ljetni biblijski tečaj započeo je ove godine 1. i završio 8. srpnja. Bio je to zanimljiv tjedan pun duhovnih poruka, upoznavanja, druženja, igara, pjevanja te vodenih iznenađenja. Stoga, krenimo od samog početka.

Sve je počelo u nedjelju kada su se djeca smjestila u svoje sobe i željno očekivala večeru i nakon nje prvu duhovnu misao. Govornik tečaja bio je pastor Dario Kovačević i on je tijekom cijelog tečaja govorio o mravima. Iznio nam je neke pojedinosti o njima koje su nas zadivile. Jeste li znali da oni spavaju samo 30 minuta dnevno, da u njihovim razmjerima brzina kretanja iznosi 60km/h, da su u svojoj koloniji podijeljeni tako da svatko ima određeni posao i ne misli preoteti drugome njegov? Oni

su ponosni na svoj posao jer na taj način pomažu svojoj koloniji da bi opstala. Pomažu i brinu se jedni o drugima, prave mostove da bi drugi mravi mogli prijeći. Mi puno toga možemo naučiti od mrava.

Na svakom bogoslužju djeca su sudjelovala svojom molitvom i pjesmom. Nakon jutarnjeg bogoslužja uvježbavali smo program koji ćemo izvesti u subotu, a zatim smo imali nastavu s našim vodama Nevenom Klačmerom i Vladimirom Janušićem na kojoj smo puno toga naučili o Isusu i Njegovim vjernim slugama. Drugi najzanimljiviji dio Ljetnog biblijskog tečaja bio je igra tečaja – bejzbol. Ponekad su crveni igrali protiv plavih, nekad su cure igrale protiv dječaka, a nekad su skupine bile pomiješane. Bejzbol smo igrali svaki dan i uvijek smo se odlučivali za tu igru. Igrala se i igra tajni na kojoj smo pisali pisma jedni drugima, ali nitko nije znao kome piše pa je to bilo još zanimljivije. Na kraju je bilo otkrivanje tajni gdje smo otkrivali tko je kome pisao. Bilo

je tu smijanja, a neki su skoro i zaplakali. Je li to bilo od sreće ili od tuge, ostalo je sakriveno.

Birali smo najbolju tajnu kod cura i dječaka i te tajne su bile nagrađene prigodnim poklonom. Svaki dan išli smo u pregled soba i ocjenjivali ih pa su sobe uvijek bile uredne. Cure su ocjenjivale dečkima i dečki curama. U srijedu smo išli u Trakošćan na izlet. Penjali smo se do dvorca i uživali u pogledu na jezero. Neki su se vozili na pedalinama, dok su se drugi uputili u šetnju krajolikom. Ručali smo u prirodi, a nakon toga smo igrali bejzbol.

Puni doživljaja vratili smo se u Maruševec gdje nas je očekivala večera. Na početku nam je bilo najavljenovo vodeno iznenađenje i strpljivo smo čekali da otkrijemo što je to. Nakon nastave otkrili smo da je to tobogan koji se nalazio na livadi. Učitelji su puštali vodu, a mi smo proklizavali niz tobogan. Bilo je tu raznih pozna, ali i faca jer se sve odvijalo jako brzo. I tako je došla subota. Izveli smo program koji smo uvježbali sa svojim učiteljima. Saznali smo koje su sobe bile najurednije, tko je bio najbolji igrač bejzbola i oni su bili nagrađeni poklonom.

Ubrzo je došao trenutak kada smo se morali razići i otići svojim kućama. Sklopila su se nova prijateljstva i učvrstila stara. Sigurna sam da će ovaj tečaj ostati svima u lijepom sjećanju. Jedva čekamo Ljetni biblijski tečaj sljedeće godine i nadamo se da će nas biti više i da ćemo se zajedno moći družiti, ali prije svega proslaviti našeg Boga.

MELISA RAZUM: Bilo je jako zanimljivo i poučno. Najbolji od svega bio je bejzbol. Bilo je zanimljivo kada smo išli u Trakošćan i kada smo pjevali pjesme u autobusu. Upoznala sam mnogo prijatelja i prijateljica koji mi sada nedostaju!

LORENA ĐURIN: Na tečaju mi se jako svidjelo! Društvo mi je bilo super i imala sam super učiteljicu! Voljela bih da to traje puno duže!

SILVIO ŠIMUNEC: Bilo mi je jako lijepo, upoznao sam puno prijatelja i želio bih ponovno ići sljedeće godine na biblijski tečaj.

VRIJEME U KOJEM ŽIVIMO

-- Snežana Božić, Novi Sad --

Budite iskreni prema sebi dok u svojim mislima odgovarate na sljedeće pitanje: Kad bi se pojavila mogućnost da imate samo jedno od ovog dvoga – ljubav ili novac, kakav biste izbor učinili? U Svetome pismu među mnoštvom odgovora na ovo pitanje zapisano je i sljedeće: "Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao prezir na sebe." (Pjesma nad pjesmama 8,7)

Živimo u materijalističkom svijetu. Sve je podređeno jednoj riječi: imati. Najveće borbe vode se za moć i prestiž. Ljudi teže za tim da steknu što više novca jer je on postao smisao života i sve su snage usmjerenе k ostvarenju tog, čini se, najvažnijeg cilja.

Ali čovjek se pokušava napiti vode na pogrešnom izvoru. Taj izvor nikada neće zadovoljiti dušu. Nije mali broj onih koji su otišli daleko od svojeg zavičaja u potrazi za njim. Obogatili su se, ali njihov život i dalje ne odiše potpunim zadovoljstvom. Ono što su tražili nisu našli; jer, tražili su na pogrešnom izvoru. Doktrinu suvremenog čovjeka da ćete biti to sretniji što više novca budete imali, pobijaju milijuni iskustava. Novac jest važan, ali je i najveća zabluda današnjice.

I tako je tjelesan čovjek potisnuo s našeg planeta ono unutarnje, duhovno biće. Ono dobro, veliko srce. A zauzvrat je dobio puno ratova, mržnje, bolesti, razorenih obitelji, potresa, poplava i požara. I s jedne strane puno, puno bogatih, a s druge – milijune onih koji umiru od gladi.

A da je čovjek bio drugačiji, da je u sebi sačuvao onu čistu, dobru dušu, bi li se povijest čovječanstva možda pisala drugačije?

ispunili 786 anketa o religijskim stavovima građana, zaprimivši čak 72 zahtjeva za osobno proučavanje Biblije. Završivi misijsku akciju, vratili smo se u kongresni centar na poslijepodnevnog bogoslužje, gdje su vođe GYC-a i intervjuirali vođe Odjela mladeži Transeuropske i Euroafričke divizije Paula Tompkinsa i Stephana Sigga, te se nakon toga zajedno s njima molili na koljenima za Božje vodstvo u ispunjavanju adventističke misije. Iz Generalne konferencije došli su Robert Costa, pomoći tajnik za propovjedničku službu, i William Fagal, pomoći ravnatelj Ostavštine Ellen White, koji je svakome od nas poklonio CD-ROM "Podijeli viziju", s materijalima (dostupnima i na webu: <http://sharethevision.ellenwhite.org/>) koji nam pomažu da bolje shvatimo Duh proročstva i službu Ellen White. A predsjednik naše Crkve, Ted Wilson, obratio nam se u petak preko Skypea, što je dvoranu ispunilo radosnom reakcijom.

"Odsad ćemo imati jaču svijest o tome da nismo samo dio svoje mjesne crkve, već članovi velikog adventnog pokreta u Europi i Adventističke crkve u cijelome svijetu"

Međutim, kao što sam napomenuo, blagoslovi ovog kongresa pokazivali su se mnogostruki i između programa, u međusobnom povezivanju, upoznavanju, razgovorima, razmjenjivanju iskustava i ideja, pa i zajedničkoj molitvi i pjesmi s braćom i sestrama iz cijele Europe i svijeta. Bilo da smo zajedno govorili "amen!" na propovijedima, razmjenjivali svjedočanstva o iskustvima s Bogom, jeli ukusnu i obilnu vegansku hranu u kongresnom centru, pjevali kršćanske himne u autobusu (uz pozitivne reakcije vozača!) ili spontano proučavali Bibliju na kampiralištu u kojem smo bili smješteni – imali smo priliku osjetiti da smo jedan narod u Kristu, bez obzira na to što dolazimo iz različitih kultura, nacionalnih i jezičnih pozadina. Odsad ćemo imati jaču svijest o tome da nismo samo dio svoje mjesne crkve, već članovi velikog adventnog pokreta u Europi i Adventističke crkve u cijelome svijetu – Božjeg naroda posljednjeg vremena. Tu svijest je pojačala i izložba na kojoj su brojne službene i potporne organizacije i službe Adventističke crkve predstavljale svoje proizvode i raznovrsne načine na koje šire Evandelje, kao i prilike da se uključimo u misijske projekte ili obrazujemo i podučavamo na nekom od adventističkih fakulteta ili sve brojnijim misijskim školama koje niču diljem Europe. Тако смо и mi iz Hrvatske imali štand nazvan "Tit u Dalmaciji" (2. Timoteju 4,10), na kojem smo u ime Hrvatske konferencije predstavljali Dalmaciju kao misijsko polje u posebnom žarištu, pozivajući prisutne da pomognu i sudjeluju na koji god način mogu u širenju vječnog Evandelja u tom području Europe, makar i samo molitvom.

"Europa, koja danas slovi kao najsekularniji kontinent, u povijesti je imala ključnu ulogu u reformaciji kršćanstva, te smo pozvani sudjelovati u ponovnom oživljavanju tog duha"

Glavna misao koja je prožimala zajedničke propovijedi bila je da je Europa, koja danas slovi kao najsekularniji kontinent, u povijesti imala ključnu ulogu u reformaciji kršćanstva, te da smo pozvani sudjelovati u ponovnom oživljavanju tog duha. David Asscherick

održao je duboku i vrlo motivirajuću propovijed u kojoj je iznio kratak pregled crkvene povijesti. Objasnio je kako se u doba apostola, koji su neprestano imali Krista pred očima, Crkva formirala, a zatim se, kada je iz vida izgubila Krista, deformirala, pa preko hrabrih pojedinaca kao što su Wycliffe, Hus, Luther, Calvin ili Wesley reformirala, a sada je vrijeme da se ta reformacija dovrši restauracijom, to jest obnovom – ponovnim uspostavljanjem apostolske Crkve preko adventista sedmoga dana. Napomenuo je da, dok neke europske zemlje trebaju povratiti reformatorski duh koji su imale, druge, poput Hrvatske, uopće ne ne znaju cijelu priču jer su u doba reformacije ostale uz Rim.

"Pastor Asscherick je svakoga od nas pozvao da budemo dio tog velikog Božjeg plana, te na taj način postanemo naraštaj preko kojeg će Bog dovršiti svoje djelo na ovom dijelu planeta"

Zadaća koju imamo pred sobom sigurno nije laka, ali, ohrabrivši nas da se pouzdamo u savršenog Spasitelja, pastor Asscherick je svakoga od nas pozvao da budemo dio tog velikog Božjeg plana te na taj način postanemo naraštaj preko kojeg će Bog dovršiti svoje djelo na ovom dijelu planeta i okončati veliku borbu. Mnogi mladi javno su pokazali svoju odluku istupajući naprijed, nakon čega smo se molili zajedno s pastором. Slično se dogodilo i sljedećeg dana na posljednjem skupu – bogoslužju predaje i posvećenja – kada je Sebastien Braxton uputio i vrlo konkretni poziv mladima da jednu godinu odvoje za službu u jednoj od europskih zemalja. Ukazano je i na potrebu da svaka europska zemlja ima svoje vlastite govornice i pozvao nas da se posvetimo propovijedanju Evandelja u svojoj vlastitoj zemlji, na što je također mnogo njih javno odgovorilo, uključujući i mlade adventiste iz Hrvatske.

"Europa nakon ovog kongresa više neće biti ista – došao je čas da se Sin Čovječji proslavi u životima mladih adventista diljem cijelog europskog kontinenta, pa tako i Hrvatske"

Uvjereni smo da Europa nakon ovog kongresa više neće biti ista – da je došao čas da se Sin Čovječji proslavi u životima mladih adventista diljem cijelog europskog kontinenta, pa tako i Hrvatske. Kako je pastor Asscherick napomenuo, GYC je dio Božjeg djelovanja da bi nas vratio u Bibliji, i zato je želja mnogih od nas da generacija mladih za Krista zaživi i u Lijepoj Našoj, a ta se želja može ostvariti ako svatko od nos pojedinačno pomogne na način na koji ga Bog poziva. Dokle god je to u duhu poniznosti, suradnje, molitve i ljubavi prema istini, crkvi i izgubljenim dušama, možete biti sigurni da vas poziva Božji Duh. Ako volite Krista i imate žar za pripremanje drugih i sebe za Njegov dolazak, dio ste generacije mladih za Krista – i zato nemojte okljevati i bojati se kad vas Bog pozove da budeš dio Njegovog velikog plana za Hrvatsku. A ako još nemate žar ili ste ga izgubili, događaji poput GYC-a izvršna su prilika i mjesto da ga steknete.

Za više informacija posjetite službenu web (gyceurope.org) i Facebook stranicu (www.facebook.com/GYCEurope), pišite na e-mail za mlade iz Hrvatske (hr.gyc@europe.com) ili posjetite Facebook grupu GYC Hrvatska (www.facebook.com/groups/hr.gyc), osnovanu prilikom organiziranja odlaska mladih Hrvata na ovogodišnji GYC Europe.

ALPSKI KAMP 2012.

-- Gregor Česnik --

Nakon napornog dana polako krećem na spavanje... Pokušavam poslati SMS poruku bratu koji ima baš danas rođendan, ali nikako ne uspijevam, nema signala... Nalazim se na dvodnevnoj turi ovogodišnjeg Alpskog kampa i sa skupinom smo baš to poslijepodne krenuli na put od parkirališta do mjesta koje smo odredili za noćenje. Spavamo u planinskoj dolini ispod strmih stijena, na visini od oko 2000 m u blizini prekrasnog jezera. S "kreveta" imamo pogled na Padsku ravnici, a iznad nas je sve puno zvijezda. Imali smo nekoliko problema s prijevozom, ali je na kraju sve ispalo dobro i skupina je sretno stigla na odredište baš do zalaska sunca. Put smo počeli na visini od oko 1000 m nadmorske visine na predivnim planinskim livadama koje su bile prekrivene cvijećem. Večerali smo u restoranu "1001 zvijezda" meni "iz torbe", pripremili "krevete" i krenuli na spavanje. Polako odustajem od slanja SMS poruke i krećem na spavanje, kad na licu odjednom osjetim kapljicu vode... Nemoguće! Prognoza je bila izvrsna i najavljen je vedro vrijeme! Pogledam u nebo i nema više zvijezda, prekrio ih oblak iz kojeg polako krene lagana kišica. Uh... što sad? Ali srećom, oblak je mali i na zapadu se već vidi nebo... Nakon kratkih 5 minuta kiše vraćaju se zvijezde i meni osmijeh na lice. Ne bih dizao cijelu skupinu i otpočinjao s gradnjom bivaka... Ujutro smo se probudili na prekrasan dan. Za dosta sudionika ovo je bilo prvo planinsko noćenje u životu, i oduševljeni su. Polako smo se spakirali i krenuli na put koji nas vodi na greben prema vrhu. Oko nas je predivna priroda i, nažalost, puno vojnih ostataka iz Prvog svjetskog rata, kad je naš greben bio pretvoren u prvu crtu fronte. Puno je tunela i bunkera koji pričaju nijemu priču o gluposti rata. Na vrhu planine napravili smo stanku i uživali u širokom pogledu na Julisce alpe i dolinu po kojoj ćemo se kasnije spustiti do naših automobila. I zahvaljujući Bogu, oluja nas je uhvatila tek tada kada je posljednji od nas došao na cilj.

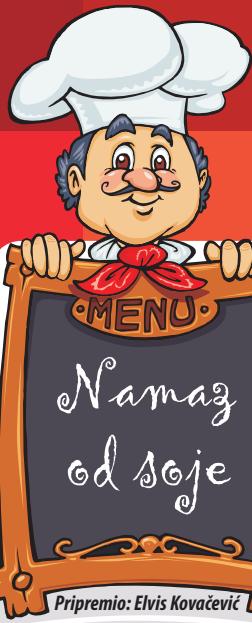

I ove je godine Alpski kamp bio organiziran u blizini Čezsoče, u samom središtu Julijskih alpi. Na šatorском kampu koji je namijenjen mladima koji žele doživjeti duhovno-sportski odmor u prirodi, okupilo nas se preko sedamdeset iz različitih zemalja širom Europe. Govornik na kampu bio je Zmago Godina i svako nas je jutro i večer poveo u duhovnom razmišljanju o rješavanju životnih problema.

Kamp je organiziran na način da svako jutro nakon druženja uz pjesmu i duhovno razmišljanje krenemo na izlet u prirodu ili na neki sport. Tako smo ove godine obišli austrougarsku tvrđavu Kluže, kupali se u Soči, penjali na prirodnom penjalištu u Trenti i uživali u vodenim sportovima poput raftinga...

Prvo poslijepodne kampa proveli smo u različitim radionicama na kojima smo sudionike poučavali orijentaciji, planinskom bivakiraju i penjanju, uporabi opreme i prve pomoći. Nakon večere, sudionike podijeljene u pet skupina odveli smo u prvu pustolovinu, noćnu orijentaciju. Od mjesta na koje smo ih dovezli automobilima trebali su se do jutra vratiti natrag u kamp i to tako da obidu sve kontrolne točke koje su im bile zacrtane na kartama. No, sudionici su se ove godine doista dobro orijentirali i sve su skupine uspjеле doći na cilj bez većih lutnja. Bog nas je blagoslovio lijepim vremenom i zaštitom u svim aktivnostima, tako da smo doživjeli predivan tjedan u kojem smo stekli nova prijateljstva, nova iskustva i duhovno se okrijepili.

Kuhajmo zajedno

Recept iz kuhinje Adventističkog učilišta u Maruševcu

MENU

Namaz
od soje

Pripremio: Elvis Kovačević

Potrebne namirnice:

- 150 grama soje (u zrnu)
- 2-3 jušne žlice maslinovog ulja
- 2 suha lovorova lista
- po ukusu: sol, slatka crvena mljevena paprika, češnjak, peršinov list, limun (sok)

Način pripreme:

1. Soju u zrnu stavite u cijedilo i operite pod tekućom vodom.
2. Opranu soju stavite u posudu s vodom i ostavite da se načapa preko noći.
3. Soju ocijedite od vode u kojoj se natapala, stavite u posudu s vodom, dodajte malo soli, suhi lovorov list i kuhanje dok soja dovoljno omekani (soja se kuha čak nekoliko sati i pri tom pazite da ne iskipi).
4. Kada je soja kuhanica, ocijedite je od vode u kojoj se kuhalo (ostavite malo vode za pasiranje). Stavite soju u blender (ili kuhinjski multi praktik, a možete je propasirati i štapskim mikserom). Za vrijeme pasiranja dodajte maslinovo ulje, češnjak, kosani peršinov list i limunov sok po želji i ukusu, a gustoću namaza za vrijeme pasiranja možete odrediti dodajući vodu u kojoj se soja kuhalo.

Napomena:

Budući da je pripremanje hrane kreativno, možete po želji dodati začine koje želite po vlastitom ukusu kao npr. sušene i mljevene sjemenke lana, sunokrešta, sezama, bučinih golica, origano... Paštetu poslužite uz svežu papriku, rajčicu s crnim bučinim uljem i sl.

Namaz držite na hladnom u zatvorenoj posudi.

I ne zaboravite ono najvažnije – zahvaliti Bogu za Njegovu milost i podijeliti svoj obrok s onima koji ga nemaju!

Dobar tek!

DESETA OBLJETNICA ŠPORTSKO-REKREACIJSKOG DRUŠTVA "FERDINAND BUDICKI"

U subotu 16. lipnja 2012. održana je svečana sjednica Športsko-rekreativskog društva "Ferdinand Budicki". Sjednica je održana u prostorijama Kršćanske adventističke crkve Novaki u povodu proslave deset godina postojanja i aktivnog rada Društva. Nazočima se obratio sadašnji predsjednik Društva Tomica Grabušić, bivši predsjednik Danijel Đurin, tajnik Nikola Šimunec te rizničar Zlatko Đurin. Prikazana je i prigodna prezentacija koja nas je u slici i riječi podsjetila na tih deset godina djelovanja Društva, a pripremili su je i iznijeli Andrea Antolić i Zlatko Đurin. Iako su pozivnike za ovaj događaj uručene svim članovima i prijateljima Društva te predstavnicima vlasti, rijetki su se odazvali i nazočili tom skupu. Posebno mi je draga što mogu istaknuti osobu koja je unatoč zauzetosti odvojila svoje vrijeme i došla. Bio je to tajnik za mlađe pri Hrvatskoj konferenciji, pastor Bobo Slobodan Marčeta.

Obratio se nazočnim porukom potpore i ohrabrenja, prozmetom duhovnim sadržajem, i potaknuo ih na daljnje djelovanje Društva kao i na daljnju suradnju s Odjelom za mlađe. Nazočni su imali prilike vidjeti sve trofeje i priznanja osvojene u ovih deset godina, kojih nije tako mali broj. Druženje je nastavljeno uz prigodan domjenak.

U nedjelju 17. lipnja proslava desete godišnjice nastavila se na obiteljskom imanju obitelji Đurin Stare Jame, mjestu gdje je prije deset godina otvoreno prvo igralište za djecu i mlađe.

Želim da se ukratko prisjetimo prošlosti, kako je to sve počelo i što se sve dogodilo. Sažeti to razdoblje u nekoliko rečenica nije nimalo lako jer ima toliko materijala i događaja koje bi valjalo spomenuti. Bilo je ovako:

Početkom 2002. godine skupina vjernika Kršćanske adventističke crkve ostvarila je ideju o osnivanju kluba koji će njegovati zdrav način življenja prakticiranjem športskih aktivnosti koje odgovaraju mlađima i starijima prema njihovim tjelesnim i duševnim sposobnostima i na taj način zadovoljavati njihove potrebe. Jedan od glavnih inicijatora osnivanja Društva bio je pastor Velimir Šubert, pa je tako uz njegovo vodstvo 13. kolovoza 2002. i službeno osnovano Športsko-rekreativsko društvo "Ferdinand Budicki". Kao predsjednik društva imenovan je Danijel Đurin, tajnica Emīna Farago, a predsjednik Verifikacijske komisije Tomica Grabušić. Društvo broji četrdesetak članova.

Održana je i sjednica Glavnog odbora te je djelatnost Društva podijeljena u nekoliko sekcija: auto-moto sekciju, nogometnu sekciju, pikado, odbojku i košarku, stare športove, stolni tenis, biciklizam. Neke od tih sekcija bile su aktivnije, a neke manje aktivne.

Auto-moto sekcija – Glavna djelatnost ovje sekcije jest održavanje memorijala u čast Ferdinanda Budickog vožnjom po Hrvatskom zagorju. Dosad smo održali tri memorijala. Dana 10. studenoga 2002. održan je prvi memorial na kojem je sudjelovalo 82 automobila i 6 motora, ukupno 188 osoba, a trasa vožnje bila je Zaprešić – Oroslavje – Zlatar – Golubovec – Maruševec. Drugi memorial održan je 15. lipnja 2003. na kojem je sudjelovalo 54 automobila i 15 motora, a trasa vožnje bila je Oroslavje – Zaprešić – Klanjec – Kumrovec. Treći memorial održan je 1. srpnja 2007.

Po završetku programa na svakom memorijalu podijeljeni su pehari za najstariji automobil, najmlađi automobil, najstariji motor, najstarije vozaca i najstariji vozачica. Također uz tehničku pomoć Autokluba Oroslavje na velikom parkingu ispred tvrtke Koncar u Zlataru organiziran je ispit spretnosti za vozače automobila i motora.

Stari sportovi – Turnir u starim sportovima održan je 15. srpnja 2007. Sudionici su se mogli okušati u hodanju na štulama, bacanju kamena s ramena, povlačenju užeta, potezanju motke i kuglanju.

Stolni tenis – Društvo je prepoznalo potrebu za organiziranjem turnira u ovom omiljenom sportu mlađih i starijih pa je održan turnir u stolnom tenisu u Zlatar Bistrici na kojem je sudjelovalo više od trideset igrača iz raznih krajeva Republike Hrvatske, u parovima i pojedinačno. Ekipa stolnog tenisa osim rekreativne igre, nastupala je i na gostovanjima među kojima posebno ističemo sudjelovanje na međunarodnom turniru u stolnom tenisu u Temerinu u Srbiji.

Odbojka i košarka – U početku smo odbojku uglavnom igrali u Športskom centru "Budicki" u Starim jamama, a 2006. godine odlučili smo organizirati međunarodni turnir. Tako je 2006. godine održan prvi međunarodni turnir u odbojci i košarki, a 2. studenoga 2008. i drugi u prostorima Športsko-rekreativskog centra Inter u Zaprešiću, na kojima su sudjelovale momčadi iz Bosne i Hercegovine, Mađarske, Slovenije, Srbije te raznih krajeva Hrvatske. Organizaciju turnira potpomognula je Jadranska unija.

Pikado – Organizirano je šest turnira u pikadu u razdoblju od 2006. do 2012. u Oroslavju i Bistranskim Novakima.

Nogomet – jedna od najrazvijenijih sekcija našega društva upravo je nogometna sekcija koja je u ovih deset godina organizirala osam međunarodnih turnira u malom nogometu, a nogometna momčad Budicki sudjelovala je na brojnim turnirima izvan granica Lipe. Na kojima je osvojila brojne pehare i turnire.

Nedugo nakon otvorenja Športskog centra "Ferdinand Budicki" u Starim jamama odlučili smo organizirati malonogometni turnir koji je okupio nogometne momčadi iz okolnih mesta. Nakon sudjelovanja naše nogometne momčadi Budicki na međunarodnim malonogometnim turnirima u Srbiji, Sloveniji, Bosni i Hercegovini i Njemačkoj u razdoblju od 2002. do 2004. godine, u travnju 2004. godine održali smo prvi međunarodni turnir u malom nogometu u Športskom rekreacijskom centru Inter u Zaprešiću uz sudjelovanje četraest momčadi iz pet država.

Vrijednost i potrebu za ovom vrstom djelatnosti dokazuje i zanimanje predstavnika države, mjesne uprave i crkvenog vodstva. Svečanom otvorenju turnira nazočio je savjetnik za sport predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića gospodin Željko Mataja, zatim visoki dužnosnici Hrvatske konferencije i Jadranske unije Kršćanske adventističke crkve gospoda Branka Bistrović i Šrećko Kuburić. Nazočili su i savjetnik Veleposlanstva Republike Mađarske gospodin Antal Distil, konzul u Veleposlanstvu Republike Srbije gospodin Rade Stefanović i dogradonačelnik grada Oroslavja, ujedno i predsjednik Športskog društva Croatia iz Oroslavja, gospodin Ivan Tuda.

Također su poslana pisma ohrabrenja, pozdrava i dobrih želja svim sudionicima od strane predsjednika Vlade Republike Hrvatske dr. IVE Sanadera, poruka gospodina Branka Lukovca, veleposlanika Republike Crne Gore, te poruka tajnika Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske, Franje Dubrovića. Na svečanosti otvaranja turnira svojim su nastupom počastile mažoretkinje grada Oroslavja.

Svaki turnir i gostovanje, svaki trening i druženje, jačaju naše međuljudske odnose, izgrađuju prijateljstva i pomažu u očuvanju zdravlja, dobrog raspoloženja i oplemenjivanju našeg kršćanskog karaktera.

Ovo razdoblje je izaslanje. Dolaze nove generacije mlađih, ali kao društvo želimo i dalje djelovati i poticati mlade i one druge na ovakav način druženja. Poduprite nas svojim sudjelovanjem u aktivnostima Društva!

PUT BIBLIJE

VIROVITICA

GRUBIŠNO POLJE

KOPRIVNICA

JARAZDIN

PTUJ

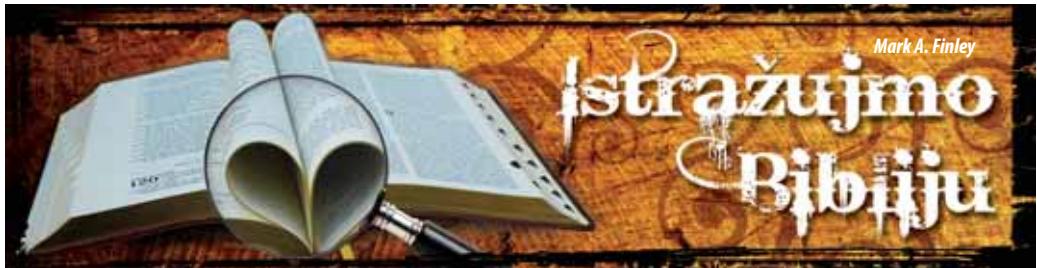
ČAKOVEC

VELENJE

CELJE

Kako se nositi s brigama

Brike i njihov blizanac, tjeskoba, dvije su emocije koje najviše onesposobljavaju. One isisavaju našu energiju, zatamnuju radost i negativno utječu na zdravlje. Bog ima puno bolji plan za naš život nego da budemo paralizirani strahom, brigama i tjeskobom. Isus je rekao: "Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju." (Ivan 10,10) lako ne možemo uvijek vladati svojim osjećajima, možemo naučiti kako postupati s njima. U ovoj ćemo lekciji otkriti kako se nositi s brigama, tjeskobom i strahom.

Kada se razljutimo zbog nečega u našem životu ili smo uz nemireni i zabrinuti zbog budućnosti, kakve će to posljedice imati po naše telesno, duševno i duhovno zdravlje? Psalam 37,8.

Psalmist je jasan: kada smo srditi i zabrinuti, to razara naše cijelokupno biće. Pretjerana briga ili tjeskoba oslobađa negativne kemijske tvari koje se izljučuju u naš krvotok, što uništava naše cijelokupno zdravlje. Strah također zamračuje našu sposobnost da vidimo kako Bog može učini nemoguće i poboljšati situaciju.

2. Kakvo rješenje nudi psalmist kao lijek za strah? Psalam 34,3-7.

Kada veličamo Gospodina i slavimo Njegovo ime zbog Njegove dobrote, On će nas osloboditi straha i briga. Jedan od razloga zašto se toliko brinemo jest što gledamo u pogrešnom smjeru.

Netko je domišljato rekao: "Kada gledam svoje probleme, moje nevolje rastu; ali kada gledam u Isusa, smanjuju se." To, naravno, ne znači da nećemo imati problema ako smo predani Isusu. To znači da smo u Njemu otkrili rješenje tih problema.

3. Kako je apostol Pavao savjetovao vjernike u Filipima da se nose s tjeskobom? Što će se dogoditi ako budemo slijedili Pavlov savjet? Filipljanima 4,6.7.

Kada dođemo k Isusu sa svojim brigama
i predamo Mu ih zahvalnim srcem, punim
pouzdanja da će nas On izbaviti od naših tjeskoba,
On obećava da će ispuniti naše srce mirom koji nadilazi
ljudsko razumijevanje.

4

Kakvu je sigurnost Pavao dao mladom Timoteju? 2. Timoteju 1,7.

Ljubav lomi lance straha i izbavlja nas od ropstva briga. Ispunjeni Božjom
ljubavlju, imamo jak, zdrav um. Vidi i 1. Ivanova 4,18.

5

U propovijedi na gori Isus je savjetovao svojim učenicima da se ne
brinu o svojim trenutačnim problemima i budućim izazovima.

Gospodin je istaknuo da je On u potpunosti kadar brinuti se o
njihovim potrebama. Pročitajte Matej 6,25-34. Nabrojite sve stvari za koje je
Isus rekao da se ne trebamo brinuti. Zatim navedite glavni razlog zbog čega
se nije dobro brinuti (redak 27).

6

Kakav je poziv Spasitelj uputio onima čiji je um opterećen brigama?
Matej 11,28-30.

Naš Spasitelj je milosrdan i pun ljubavi! On nas poziva da položimo sve svoje
brige kod Njegovih nogu. On ih je kadar u potpunosti ukloniti. Njegova su
ramena dovoljno široka i dovoljno jaka da nas podrže.
Brige i tjeskoba su osjećaji. Životne okolnosti čine da ovi osjećaji preplave naš
um; ali mi odlučujemo što ćemo učiniti s njima. Mi možemo njegovati
negativne misli, projicirati najgori mogući ishod na zaslona našeg uma, a
možemo odlučiti pokoravati se Kristu (2. Korinćanima 10,5) i položiti svoje
terete kraj Njegovih nogu. Možemo baciti sve svoje brige na Njega jer se On
brine za nas (1. Petrova 5,7). Dok njegujemo duh povjerenja unatoč životnim
izazovima, brige više neće dominirati našim mislima i upravljati našim
razmišljanjem.

Slava svetom Božjem imenu!

PAN-EUROPEAN ADVENTIST YOUTH CONGRESS

SERBIA ● ●

POWER of ONE

30 JULY - 04 AUGUST

NOVI SAD 2013

aycongress.org

PAN-EUROPEAN ADVENTIST YOUTH CONGRESS

● ● ● SERBIA

See you there!
Vidimo se tamo!

POWER of ONE

Novi Sad, Serbia

SPENS - The meeting place

THE POWER OF ONE

Honouring Jesus (John 17:20)
Revealing His Kingdom (John 17:21)
Transforming His World (Romans 1:16)
Equipping His People (Acts 1:7-8)
Fulfilling Destiny (Matthew 28:18-19)

For Application Forms, please, contact your Union leader. The deadline for registration is MAY 01, 2013. After this date we cannot guarantee accommodation availability.